hêviya gel

Sal: 5
Hejmar 36
Adar/Nisan- 1991

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKBİN!

BİZ EKMEK DEĞİL ÖZGÜRLÜK İSTİYORUZ

Mart ayı, Kürtler açısından tarihsel olaylarla dolu bir ay olmaya devam ediyor;

MART ayında değil mi ki, köleliğe başkaldırının, ulusal kurtuluşumuzun simgesi NEVROZ bayramları.

1988 MART"I tarihe kara harflerle yazıldı. 16 Mart"ta Nevroz çiçeklerinin üzerine zalim diktatörün gaz bombaları yağdı. Kadınıyla,çoçuğuyla, genciyle, yaşlısıyla insanlarımız hunharca katledildi, Halepçe"de.

1991 MART"I özgürlük umutları, "YA KURDİSTAN YA NE MAN" şiarıyla kutlandı. Güney Kurdistan"da, halkımız bir kez daha kurtuluş için, onurlu bir yaşam için, canını ortaya koyuyordu.Büyük şehirlerin ardı ardına ele geçirildiği haberleri, sevinç-çoşku yarattı, Kürdistan genelinde. Fakat bu sevinç uzun sürmedi. Tarihimizde bir kara sayfa daha açıldı. Güzelim Nevroz çiçekleri yine boyunlarını büktüler, napalm bombaları yağdı yine beşikteki Zine"lerin, Bawer"lerin ve onların anası KÜRDISTAN"IN üzerine.

HALEPÇE"Yİ, gaz korkusunu iliklerinde duyan halk bilinmeyen bir geleceğe doğru yollara koyuldu. Karda, yağmurda,dağlarda,aç-susuz,yalınayak sırtında bebesi, kolunda dedesi,ninesiyle sığınacak bir yer bulmak umuduyla haftalarca yürüdü. Kuveyt için ayağa kalkan barışsever dünya"nın, Kürtlerin dramına seyirci kalmayacağını umut ederek, insanlığın yüz karası durumlarına, insanlığın sahip çıkacağını umarak yürüdü. Çoçuklar napalm bombalarından kurtuldular fakat soğuktan ve açlıktan öldüler.Sonra yaşlılar sonra kadınlar bir bir soldular.Kurdistan dağları bir kez daha inim inim inledi acıyla kıvrandı. Evet! Kürdistan dağları; Kürt halkının tek hesapsız, içten-güvenilir dostu olduğunu bir kez daha ispatladı. Dağların, ne petrol, ne Avrupa Topluluğuna üyelik, ne de komşu halkların toprakları üzerinde bir hesabı vardı.

TC, bu durumdan en az Saddam kadar suçludur.Körfez savaşı başlar başlamaz onu hiç ilgilendirmediği halde, ola ki Kürtler boşluktan faydalanırlar bazı haklar elde ederler korkusuyla aktif bir şekilde ABD"nin emrinde savaşa bulaştı. Yoksa TC"nin ne Kuveyt halkı için ne de herhangi başka bir halk için yardım elini uzatması beklenemez. TC"nin Kürtlere karşı nasıl bir inkar politikası yürüttüğü ve gelinen aşamada, 70 yıldır yok saydıkları Kürtlerin varlığını iste-

meye istemeye kabul etmek zorunda kaldığı bilinmektedir.Aslında bölgede Kürtlere karşı en tahammülsüz ülke; Türk devletidir. Kürtçe"yi evde, bahçede konuşabilirsiniz demekle demokrasi havariliği yapıyor. Zaten Kürt insanı, TC"nin yasaklarına hiçbir zaman aldırmadı. Bu yüzden zindanlara düştü, işkencelerden geçti fakat TC mahkemelerinde bile kendi diliyle onları yargıladı. Türk devletinin sözde bile olsa inkarcılık politikasından vazgeçmesi, ABD ile onun arasında varılan bir anlaşmadır. Kürt halkının kurtuluş mücadelesinin engel tanımayan bir mücadele olduğunu, 70 yıldır uyguladıkları katliam, zorla göç, yasak, işkence, zindan vb yöntemlerin mücadeleyi daha çok bilediğini gördüler.ABD"nin Ortadoğu planında Kürtlere bahşettiği de dil-kültür çerçevesinde bir sus payı olan kültürel özerkliktir. Bağımsızlıkçı politikaların baltalanması, ABD-Özal damgalı planın biricik amacı; bağımsızlıkçı politikaları baltalamak, Kürt sorununu, ulusal taleplerden soyutlamak ve dünya kamuoyuna sorunu, insani bir sorun olarak sunmaktır.

Savaş sonrasında, Güney Kürdistan halkının eline önemli bir fırsat geçti. Kurdistani cephe, Irak"ta diğer muhalefet güçleriyle Irak"a demokrasi-Kürtlere otonomi için Saddam"a karşı silahlı mücadeleyi başlattı. Gel gör ki, ne Türkiye ne diğer bir dizi Avrupa ülkeleri ne Sovyetler Birliği ne Küba ne Çin ne de ABD Saddam"ın tümden rol dışı bırakılmasından daha doğrusu Irak"ın bütünlüğünün tehdit edilmesinden yana değildiler.Irak Kürdistanı Cephe"nin bu konuda teminat vermesi bir şeyi değiştirmedi. Kürt halkının büyük şehirleri ele geçirmesi, özellikle Kerkük"e girmesiyle Türk devleti, telaşa kapıldı. Ezelden beri göz koydukları Kerkük nasıl Kürtlere kalsındı, 1970 otonomi bölgesine Kerkük vb dahil değildi, yoksa Kürtler bağımsız devlet peşinde miydiler! Ver elini ABD. Özal, mutlaka bu gidişatı durdurmalıydı. Zaten ABD ile bu konuda hemfikirdiler; Özal"ın mesajı;"aman bırakalım Irak uçakları bu bölgeye müdahele etsinler, yoksa biz de Kerkük ve Musula gireriz." idi. Sonra hep birlikte, Saddam"ın ateşkes kurallarını çiğnemesine göz yumdular. Körfez savaşının barışsever kahramanı, Kuveyt"in işgaliyle uykuları kaçan, tüm dünyayı Kuveyt halkının imdadına çağıran Busch, Kürt halkı napalm bombalarıyla katledilirken tatile çıkmış, bol-bol balık avlıyordu.

Milyonlarca Kürt, Kuzey Kürdistan"da sömürgecilerin zorla dayattığı sınırlara dayanınca TC"nin şu baş belası Kürtler"le yine başı derde girdi. Kürtlerin Irak içerisinde tümden yok edilmesine sessiz kalmak başka bir şeydi, fakat sınırlara yığılan mılyonlarca insanın dramını dünya kamuoyundan nasıl saklayacaklardı! Sıra timsah gözyaşlarındaydı. Efendim Saddam"ın vahşetinden kaçanlara, Türk devleti insani görevini yapacaktı! Onlara, dağlarda soğukta,aç-susuz özgürce dolaşma hakkını tanıyacaktı.(hem de Kürtlerin kendi vatanında) ABD"de bu zavallı insanlara ekmek-makarna yollayacaktı ABD ve dünya kamuoyundan, bizzat Kürtler"den gelen yoğun tepkilerin, ayrıca TC"nin de istemi üzerine soruna insani çözümler aranmaya başlandı. Bir Irak Kürd"ü, ne ihtiyacınızvar? diye soran batılı bir gazeteciye anlamlı bir cevap veriyordu; "**biz ekmek değil özgürlük istiyoruz**".

Kürt insanına ilk yardım elini uzatan yine Kürt insanı oldu. Dünya daha seyirciyken onlar kamyonlarla yola çıkmışlardı bile... Günde iki bin insanımızın hayatını kaybettiği, iki milyon insanımızın Filistin kamplarının benzeri kamplarda kendi vatanlarında göçebeliğe mahkum edilmek istendiği bir durumda; Sosyalist-Küba"dan, tutun da, Sovyetler-Birliği-Çin-Arnavutluk gibi ülkeler bu konuda sosyalizm adına talihsiz bir tavir takındılar. 20 milyonluk bir ulusun sorununu, iç mesele yaparak eski ittifakları, Irak"ın yanında yer aldılar, sosyalizmin en temel ilkesi olan "ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı, ılkesine" ters düştüler. Bir kez daha sosyalizmi tanınmaz yaptılar. Kürt halkının katledilmesine seyirci kaldılar. Evet! bütün bunlar, Kürdistani-Cephe liderlerini Saddam"la görüşmeye iten nedenler oldu sanırım. Varılan anlaşmanın boyutları, daha açıklığa kavuşmadı. Fakat Kürt halkı, Saddam"a haklı olarak güvenmiyor.Saddam"ın veya onun ayarında başka bir liderin, eskiden yaşandığı gıbı bu hakkı, istediği zaman geri almayacağı, uluslararası bir garantiyle teminat altına alınmadıkça geriye dönmeyecektir, Irak-Kürdistani Cephenin tarihten ders almalarını umut ederdik.Irak"ın bütünlüğünü savunmakla, Kürtler"in kaderini Saddam"ların merhametine bırakmakla, Kürdistan sorununu, Irak"ın iç sorunu gibi lanse etmekle, meselenin uluslararası platformlarda insani yardım çerçevesine indirgenmesine prim vermişlerdir. Kürt halkının mücadelesi; bir parça ekmek, giyecek, yiyecek, tampon bölge mücadelesi değildir. Kürt halkı, kendi kaderini, kendısı tayin etme mücadelesi veriyor. O"nun hedefi bellidir: YA KÜRDİSTAN YA NE MAN.

ŞARTLI SALIVERME VE ANTİ-TERÖR YASASI ÜZERİNE

12 Eylül faşizminin devamı sivil görünümlü ANAP iktidarınca hazırlanan "şartlı salıverme ve terörle mücadele kanunu" ile "141-142-163-2932 sayılı kanunları yürürlükten kaldırma" yasa tasarıları TBMM onayından geçti. Yeni yasa 12 NİSAN 1991 günü Resmi gazetede yayımlanarak yürülüğe girdi. Yeni yasanın yürürlüğe girmesiyle birlikte, cezaevlerinde şartlı tahliye işlemleri de başladı. Kaldırılan yasa maddeleriyle yeni yürürlüge giren "anti-terör yasası" ve "şartlı tahliye" yasası üzerine siyasi partilerden, basın yayın organlarından, demokratik ve mesleki kitle örgütlerinden değişik tepkiler de gelmeye başladı. Türkiye"nin tartışma gündemine giren bu yasa, henüz yeni olduğundan kamuoyunda detaylarıyla tartışılmış değil. 9"u geçici olmak üzere toplam 34 maddeden oluşan bu yasanın, başta terörü tanımlayan birinci maddesi olmak üzere 11 maddesi 1982 anayasasına aykırıdır. Biz de bu sorunu bazı yönleriyle ele alıp ana hatlarıyla irdelemeye çalışacağız.

ŞARTLI SALIVERME, ÇİFTE STANDARD UYGULAMA

3713 sayılı "terörle mücadele kanunu"nun geçici 4. maddesi "şartlı salıverme" hakkındadır. Bu maddeye göre Türk Ceza Yasasının 149. maddesinden idam cezası almış sağ eylemci faşistler 10 yıl; TCY"nın 125 ve 146. maddesinden idama çarptırılmış sol görüşlü yurtsever-devrimci eylemciler ise 20 yıl yatıp çıkacaklar. Adı anılan maddelerden ömür boyu (müebbet) cezasına çarptırılanlardan sağ eylemciler 8 yıl, sol eylemciler ise 15 yıl yattıktan sonra tahliye olacaklar.

Bu yasa gereğince Maraş, Çorum, Sivas ve Bahçelievler vb. gibi katliamları yapan, yüzlerce masum insanı katleden faşist katillerin hemen hemen tümü tahliye oldular. Ama buna karşın, herhangi bir silahlı eyleme dahi katılmayan ve 12 Eylül faşist mahkemelerince 125 veya 146"dan ömür boyu veya idama çarptırılan sol görüşlü devrimci tutsaklar, sağ eylemcilere tanınan ceza indiriminden yararlanamadılar.

ANAP iktidarının çıkardığı bu yasayla insanlar, siyasi düşünceleri açısından ayrıma tabi tutulmuş ve son tahlilde af edilen suç değil, ceza olmuştur. Bu yasayı diğer bir deyişle nitelendirmek gerekirse; sağcılara ve adi mahkumlara genel af, devrimci- yurtseverlere de yeni bir ceza uygulamasıdır. Milli Güvenlik Kurulu patentli bu yasa, aynı zamanda gerici ANAP iktidarının hukuk anlayışınada yeni bir halka eklemiştir. Böyle bir uygulamaya dünyanın başka bir ülkesinde rastlamak mümkün değildir.

Bu yasa, faşist cuntanın yaptığı 1982 Anayasasının 10. maddesiyle de çelişiyor. 10. madde şöyledir:

"herkes dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, mezhep ve benzeri sebeblerle ayrım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz. Devlet organları veya idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadır."

Çağdışı bu yasa, bununla da kalmıyor, bu yasa, yıllardır zindanlarda ömür tüketen Kürt ve Türk devrimci tutsaklara yeni cezalar ve uygulamalar da getiriyor. Yıllardır zindanlarda sürdürülen direnişler sonucu siyasal tutsakların elde ettikleri kazanımlar tek tek geri alınıyor. Geçen bayramda yapılması gereken açık görüş ziyareti rafa kaldırıldı. İnşaat yapımı sürdürülen tek hücre tipi özel cezaevleri çalışmaları sürdürülüyor. Bu çalışmaların bitiminde siyasi tutsaklar buralara nakledilecek ve tamamen ölüme terkedilecekler. Tutsaklarla avukatlarının görüşmeleri dahi gözetim altına alınacak. Bunların davalarına en fazla üç avukat katılabilecek.

"Şartlı salıverme yasası"nın ortaya koyduğu çifte standart uygulamanın ve Anayasaya aykırılığın düzeltilmesini isteyen Ana Muhalefet Partisinin, Anayasa mahkemesine iptal davası açtığını belirttiler. İstanbul Barosu da bu konuda girişimde bulunacaklarını açıkladılar. Bu uygulama, ortaya sergilediği eşitsizliği öylesine açık gösterdi ki şimdiden İstanbul 2 nolu Sıkıyönetim Mahkemesi ile Ankara 4. Kolordu 2 nolu Askeri Mahkemesi dahi yasanın düzeltilmesi için Anayasa Mahkemesine başvurma gereğini duydular.

ANTİ-TERöR YASASININ İÇERİĞİVE141-142-163-2932 KALDIRILDI ALDATMACASI

İtalyan faşist Anayasasından alınıp 1930,da Türk Anayasasına konulan,düşünce özgürlüğü ve örgütlemeyi yasaklayan 141-142. Maddelerle, dine dayalı örğütlemeyi enğelleyen 163. madde ile Kürtçe konuşmayı yasaklayan 2932 sayılı yasa yürürlükten kaldırıldı. Bu çağdışı ve anti-demokratik yasaların yürürlükten kaldırılmasıyla birlikte başta devlet ve hükümet yetkilileri bay Özal ve Akbulut olmak üzere diğer tüm yetkililer, yaptıkları basın açıklamalarında ağız birliği yaparcasına «141-142-163,ü kaldırdık. Artık bundan böyle bu memlekette herkes düşüncesini korkmadan söyleyebilir, yazabilir komünizmi de şeriati da savunabilir.isteyen her Türk vatandaşı, kendi anadiliyle konuşabilir, müziğiniçalabilir, dinleyebilir. Fakat bu memleket, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Herkes buna titizlikle uymak zorundadır vs,vs,,,»teraneleri tekrarlayıp durdular. Devletin başı ve iktidar, yaptıkları bu ikiyüzlü politikayla Türk ve Kürt halklarının yükselen muhalefetini kandırabileceklerini ve icraatlarının gerçek niteliğini kitlelerden gizleyebileceklerini sanıyorlar. Fakat baylarımız bu konuda da yanılıyorlar; ve gerçekler, bu haramzade zorba takımının kitlelere yutturmaya çalıştıkları gibi değildir. TCY"nin 141-142-163 ve 2932. maddelerinin yürürlükten kaldırıldığı doğrudur ve bu madalyonun sadece bir yüzüdür.Bir de madalyonun öbür yüzüne bakmak gerekiyor. Madalyonun öbür yüzünde ise, yürürlükten kaldırı-

lan 141-142-163. maddenin yerine yeni yürürlüğe konan «Terörle mücadele yasası» nın kapsadığı içeriktir. Yeni yürürlüğe konan bu yasanın ilgili maddelerine bakıldığında, 141-142-163. maddelerde öngörülen cezai müeyyidelerin daha da ağırlaştırılarak yeni yasaya yerleştirildiği görülür.Biz burada yeni yasanın tek tek maddelerinin içeriğini ve eski ceza yasalarıyla kıyaslamasını detaylı ele alma gereğini duymuyoruz. Bu yasanın sadece bazı yönlerini öz olarak ele almakla yetineceğiz.

Öncelikle bu yasanın 1. maddesinde yer alan terörün tanımından başlayarak konuyu irdelemekte yarar var kanısındayız. Terörün tanımını yapan 1.madde şöyledir;

«Terör, baskı, cebir ve şiddet korkutma, yıldırma,sindirme veya tehtit yöntemlerinden biriyle,anayasada belirtilen cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzenini değiştirmek, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk devletinin ve cumhuriyetinin varlığını tehlikeye düşürmek, devlet otoritesini bozmak, zaafa uğratmak, veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini ve genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü eylemdir».

Tanımda görüldüğü gibi silahlı eylemlerden söz edilmiyor. Bu çağdışı, bilimdışı, ikircimli ve her tarafa çekilebilme elastikine sahip olan tanım, bilinçli ve kasıtlı olarak bu şekilde seçilmiştir. Bu tanıma uygun olarak resmi merciler, canlarının istediği şekilde, iktidarı eleştiren herkesi rahatlıkla terörist ilan edip ağır cezalara çarptırabilirler. Öyle ki bu tanıma göre yolda birlike yürüyen iki kişinin aynı anda yere tükürmesi, şarkı mırıldanması, gülmesi veya nara atması dahi onların birer terör örgüt kurmalarına ya da terör örgütü üyesi olmalarına ve dolayısıyla terörist damgası yemelerine yetiyor da artıyor bile. Çünkü bu tanıma göre hangi eylem, davranış ya da sözün sindirme, korkutma, yıldırma amacı sayılacağı hiç belli değil. Çünkü "devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak" ya da "cumhuriyetin niteliklerini, siyasi, hukuki, sosyal, laik, ekonomik düzenini değiştirme veya devletin iç ve dış güvenliğini,,,bozmak" hangi söz, eylem veya davranışla mümkün olacağı veya hangi ölçü temel alınacağı hiç belli değil. Bu tanımı, kişi veya kişilerin söz ve davranışlarına uygun görme ve tanıma uyan ağır ceza maddelerini uygulama vijdanı, meşhur Devlet Güvenlik Mahkemelerinin gedikli yargıçlarına kalmış bir şeydir.

Yeni yürürlüğe giren 3713 sayılı Terörle mücadele yasasının 7. maddesine göre terörü tanımlayan 1. maddenin kapsamına giren örgütleri (terör örgütü) kuranlar, çalışmalarını yürütenler 5 yıldan 10 yıla kadar ağır hapis cezasına çarptırılacaklar. Bu örgüte üye olanlara 3 ila 5 yıl arası, örgütün propagandasını yapanlara da 1 ila 5 yıl arası ağır hapis cezası verilecektir.

Bu yasanın 7.ve 1. maddelerinde açıkça görüldüğü gibi 141 ve 142. maddelerden çok daha kapsamlı,her yöne çekilmeye elverişli ve uygulamada da çok ilginç anti-demokratik kararların oluşturulmasına imkan sağlayan bir düzenleme mevcuttur.

Bir taraftan 142. madde kaldırılmıştır.Ama öbür taraftan da 142. maddenin 3. fıkrası, yeni yasanın 8. maddesine, daha da ağırlaştırılarak yerleştirilmiştir. 8. maddeye göre; "devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünü bozmayı hedef alan yazılı ve sözlü propaganda, toplantı ve yürüyüş yapanlar" 2 ila 5 yıl arasında ağır hapis cezası ile 50 milyondan 100 milyona kadar ağır para cezasıyla cezalandırılacaklar.Bu suçu yayın yoluyla işleyenlerden sorumlu müdürler; 6 aydan 2 yıla kadar, yayın sahipleri ise ağır para cezalarına çarptırılacaklar. Bununla direk devrimci basın ve özellikle Kürt yayınları hedef alınıyor. Yeni yasa, bu yasa kapsamına giren suçlarda verilecek cezaların yarı oranında artırılacağını da belirtiyor. "Cezaların artırılması" bölümünde "bu süretle tayın olunacak ceza gerek o fiil için gerek her nevi ceza için muayyen olan cezanın yukarı sınırı aşılabilir. Ancak şahsi hürriyetleri bağlayıcı cezalarda bu sınır ağır hapiste 36 yıl, hapiste 25 yıl, hafif hapiste 10 yılı geçemez" şeklinde beliriyor. Burada açıkça görüleceği gibi ceza tespitinde her şey artık yargıçların insafına kalmıştır. Bu hükme göre yargıç, 1 ila 5 yıl arasında değişen ağır hapis cezasını rahatlıkla 36 yıla kadar çıkarabilecek ki, bu cezada ölüm cezasına denk düşen bir cezadır. Bu durum aynı zamanda sanığı güvenceden yoksun bırakıyor.

İşte bay Özal"ın "çağ atladık" ve bay Sungurlu"nun "dünya hukuk sistemine bir katkı" böbürlenmelerinin kaynağı. Bundan daha iyi bir katkı ve çağ atlama beklenemezdi, bu hükümetlerin icraatından. Yukarıda adını andığımız maddelerin içeriğinden bile iktidarın "düşünce suçlarını kaldırdık ve benzeri türden sözlerinin ne kadar sahte ve iki yüzlü bir politika olduğu kendiliğinden ortaya çıkıyor. Bay Özal ve şürekasının günlerdir ağızlarında sakız gibi çiğnedikleri "Kürtçe konuşma yasağını kaldırdık" komik hikayelerine gelince; şunu hemen belirtmeliyiz; Özal ve yandaşları kendi düşünce ve hukuk sistemlerinde bile olsa dürüst ve tutarlı davranmıyorlar, ve yutturmaya çalıştıkları kocaman yalanlarla daha bir komikleşiyorlar. Bilindiği gibi meşhur 12 Eylül faşist cuntasının 1982"de yaptığı Anayasada yer alan 2932 sayılı yasa, Kürtçe konuşmayı yasaklıyordu. Adı geçen yasanın 3.maddesi; "Türk vatandaşlarının ana dili Türkçedir. Türkçeden başka dillerin ana dili olarak kullanılmasına yönelik her tür faaliyet yasaktır" diyor.

Bu yasa maddesi Türkiye"de ve boyunduruğu altında tuttuğu Kuzey Kurdistan"da konuşulan bütün anadilleri yasaklıyor ve herkesi öz Türk olarak kabul ediyor. Bu yasayı yapmayı gerektiren her ne kadar adı anılmasa bile, gönderme yapılan Kürt ulusu ve o"nun anadili olan Kürtçedir. Fakat Kürt halkı bu tür yasakların ve ceza müeyyidelerinin hiç yabancısı değildir. Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşundan günümüze kadar Kürtlere ve Kürt diline yönelik sömürgeci TC"nin eritme ve yok etme politikaları tek tek iflas etti. Kürt halkı ve o"nun yurtsever devrimci-demokratik güçleri, TC tarihinin hiçbir döneminde bu yasaklara karşı, anti-demokratik, çağ ve insanlık dışı baskılara, uygulamalara karşı boyun eğmedi, direndi ve direniyor. Kürt halkı ve o"nun yiğit evlatları bu tutumlarını, işkence tezgahlarında, sömürge mahkemelerinde ve zindanlarında, darağaçlarında ve hayatın her alanında yüzlerce, binlerce şehit verme pahasına kararlı bir şekilde sürdürdü ve sürdürüyor. Bunu Bay Özal ve yandaşları, gayet iyi biliyorlar. Bu gerçeği bildikleri için, 1982 Anayasasında yer alan böyle fuzili bir yasanın daha fazla yürürlükte kalmasının bir işe yaramadığını, bunu yürürlükten kaldırmanın daha iyi olacağı gerçeğini teslim etmek zorunda kaldılar. Kürt halkı bu yasaklamalara rağmen zaten evinde, bahçesinde, tarlasında vs.., kendi anadilini kullanıyordu. Her Kürt ailesinin evinde birer jandarma, özel tim veya

bekçi dikmeleri de mümkün olmadığına göre, başka ne yapabilirlerdi ki? Bu yasanın kaldırılıp kaldırılmaması arasında zaten bir fark yoktu. Kürt dilini okullarda, radyo, televizyon, resmi daire, kitap, gazete gibi iletişim alanlarında kullanılması zaten yasaktı ve bu yasak bugün de devam ediyor. Herşeyden önce Anayasanın 26 ve 28. maddeleri yürürlüktedir ve bu maddeler çeşitli cezaları öngörüyor. İktidarın bu son tutumu, devekuşu politikasına açık bir örnektir.

Şartlı salıverme ve anti-terör yasası konusu gündeme gelmeden önce 2932 sayılı yasanın değiştirilmesini bay Özal gündeme getirmişti. O zaman yasanın tamamen yürürlükten kaldırılması değil değiştirilmesi tartışılıyordu. İktidardaki MHP kanadı bu yeni değişikliğede karşı çıkıyordu. Onun için bay Özal, onlarla yaptığı bir ikna toplantısında şöyle diyordu; "Kürtçeyi serbest bırakmazsak, körfez savaşı sonrası pazarlık masasına güçlü bir şekilde oturamayız." Yasa değişikliğine ilişkin olarak 30 Ocak 1991 günü, bir gazetecinin "taslak neyi değiştiriyor?" sorusuna, Altan Sungurlu"nun yanıtı çok ilginç; "biz tokatı eldivenle atıyoruz, değişen bir şey yok".

Bay Özal ve yandaşlarının gerçek niyetleri apaçık ortadadır. Sözkonusu yasa görüşülürken, iç ve dış tepkiler, bir de ileriye yönelik hesaplar gözönüne alınarak, yürürlükten kaldırıldı ve yerine anti-terör yasası getirildi.

TERÖRLE MÜCADELE YASASI, İŞKENCE VE MUHBİRLİĞİ KURUMLAŞTIRIYOR

İktidar, anti-terör yasasına getirdiği yeni hükümlerle; işkencecileri ödüllendiriyor; işkence ve adam öldürmeyi resmen yasa güvencesi altına alıyor. Buna göre, işkence suçluları tutuksuz yargılanacaklar. Devlet onlar için avukat tutacak ve avukatların ücretleri yine devlet tarafından ödenecek. Emniyet tutanakları, belge olarak kabul edilecek, mahkemelerde ve gizli oturumlarda okunabilecek, sanıkların aleyhinde kullanabilecek. Gerektiğinde işkenceci emniyet görevlilerine , tanınmamaları için estetik ameliyat yapılacak, sahte kimlik, evlenme cüzdanı, nüfus kaydı, ehliyet gibi evraklar temin edilecek ve haklarında "Memurin Muhakematı Hakkında Kanun" hükümleri uygulanacak. Böylece Türkiye"de yıllardır uygulanagelen, insanlık suçu olan işkence teşvik ediliyor, sistemleştiriliyor, resmileştiriliyor, işkenceyle adam öldürmelerin, yaygınlaşması sağlanıyor.

Bu yeni yasayla, sadece işkence değil aynı zamanda muhbirlik mesleği de, sistemleştirilmek ve yaygınlaştırılmak isteniyor. Teröristleri ihbar edenlerin adları gizli tutulacak, görevin önemine göre yüklü paralar verilecek ve her türlü gereken imkan sağlanacaktır. Bunun finanse edilmesi için daha şimdiden özel fonlar kurma çalışmalarına başlandı bile.

POLİS DEVLETİNİN KURUMLAŞMASI AMAÇLANIYOR

İktidarın 141-142-163-2932"yi kaldırıp yerine 3713 sayılı terörle mücadele yasasını getirmesi tesadüf değildir.Çünkü sömürgeci TC yıllardır Avrupa kapılarında dileniyor; kendini bir Avrupa ülkesi olarak göstermek istiyor. AT"na üye olabilmek için envayi türlü entrikalar çeviriyor. TC, Birleşmiş Milletler, insan hakları bildirgesine, Helsinki Nihai Senedine, AGİK bidirgesine ve daha nice uluslararası sözleşmelere imza atmıştır. Fakat iktidar, bunların hiçbirine riayet etmemiştir. Tersine 8 yıllık icraatları boyunca, Türkiye ve Kuzey Kürdistan halklarına kan kusturmuştur. 12 Eylül faşist cuntasının yöntem ve baskılarını harfiyen uygulamıştır. İnsan hakları ilkelerini ayaklar altına almıştır. Kürdistan"da, sömürge yasaları da işi kotarmayınca özel savaş hali ilan etmiş; özel tim, koruculuk dışında, atadıkları sömürge valisini geniş yetkilerle donatmıştır. Bu anlamda TC"nin sicili hayli kabarıktır. Avrupalılar da, bu durumları yakından izliyorlar ve TC"yi eleştiriyorlar. Çünkü, Avrupa ülkelerinde var olan burjuva demokratik normlarla, Türkiye"de var olan anti demokratik ırkçı normlar birbirleriyle uyuşacak cinsten değildir. İktidar, Avrupalılar karşısında içine girdiği zor durumdan kurtulmak, bir nevi aklanmak istiyor. Bunun için "işte demokrasi uygulanıyor, fikir özgürlüğünü engelleyen yasaları kaldırdık, Kürtçe"yi serbest bıraktık vs..." uydurmacalarla Avrupalıyı kandırmayı hesaplıyor. Fakat yalancının mumu yatsıya kadar yanar, demişler. Çok geçmeden bu balonları da sönecektir.

Diğer yandan Türkiye ve Kuzey Kürdistan halklarının büyük oy desteğini kaybetmiş, yüzde 15-20"lik gibi bir oy potansiyeliyle iktidarda kalmayı sürdüren ANAP, bu göz boyamalarla tekrar halk desteğini kazanmayı hesaplıyor. Bu konuda özellikle Özal"ın, Kürt hamiliğine soyunmasının asıl nedeni; Kürt seçmeninin oylarıdır. Fakat bu hesaplar da tutmayacaktır. Kürt halkı, onların 8 yıllık uygulamalarını yakından biliyor. TC tarihinde gelmiş geçmiş tüm iktidarların, temelde Kürt düşmanı olduğunun bilincindedir. Artık bu tür politikalara karnı toktur.

Özal ve yandaşları, bu manevralarla Türkiye ve Kuzey Kurdistan"da gittikçe gelişen kitleselleşen kurtuluş ve demokrasi mücadelesini, etkisiz hale getirerek, ehlileştirmek, böylece sağ reformist güçleri yanlarına çekmek, radikal güçleri kitlelerden tecrit etmek halklarımızın muhalefetini kendi rotalarında eritmek istiyorlar.

Özal ve yandaşları tüm bu ürettikleri politikalarla, gerçek yüzlerini kitlelerden saklama gayretindeler. Mecliste onlara karşı ciddi muhalefet yapan, sağlıklı politika üretebilen partilerin olmayışı işlerini kolaylaştırıyor. Polis devletinin, Türkiye"de resmileşerek, kurumlaşması amaçlanıyor. 12 Eylül 1980"den bu yana bu konuda, hayli mesafe alınmıştı. Şimdi bu yolu tamamlamak istiyor. Bu yasadan güç alan işkenceciler, emniyet güçleri, istedikleri gibi serbest hareket edebilecekler, istediklerini öldürebilecekler. Bu yasa, özellikle Kürt halkına karşı çıkarılmış, Kürt halkını terörist ilan eden , kendisi terörist bir yasadır ve halklarımıza terör estirecektir.

Bu konuda Kuzey Kurdistan ulusal demokratik güçlerine, devrimci yurtsever basına önemli görevler düşüyor. Yasanın beraberinde getirdiği büyük risklere rağmen, yasanın içeriği hakkında iç ve dış kamuoyunu bilgilendirmek, iktidarın politik oyunlarını boşa çıkarmak hayati önem taşıyor. Halklarımızın gerçek kurtuluşu, kendi öz güçleriyle yaratacakları bağımsız ve kişilikli politik önderlikle sağlanacaktır. Bu doğrultuda mücadeleyi yükseltmek, başta ülkelerimiz zemini temel olmak üzere, yurt dışında da bulunduğumuz her ülkede, bu görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmek için militanca çalışmalıyız.

KÜRDİSTAN SİYASİ HAREKETLERİNİN KADIN POLİTİKASI

KONULU PANEL STOCKHOLM"DE 29 MART"TA YAPILDI

Demokratik Kürt Kadınları Derneğince, Stockholm"de, Medborgarhuset"de düzenlenen panelin konusu; siyasi hareketlerin, kadınlara ilişkin program ve politikası idi. Panele;KUK,TSK,RIZGARİ,İKDP,PKK, ALA-RIZGARİ platformu adına konuşmacılar katıldılar.

Panele katılan konuşmacıların, kısıtlı bir zaman sürecinde dile getirdikleri görüşleri özetle şöyle toparlayabiliriz:

KUK,Hüseyin;" Kapitalist sistem çerçevesinde, kadınların özgürlüğünden söz edilemez. Sosyalist sisteme mensup ülkelerde de, kadınların lehine geliştirilen iyi kanunlar, kağıt üzerinde kaldı.Kadınlar üzerinde; baskı vardır. Bu, kardeş, baba baskısı şeklinde de kendisini gösteriyor.Birçok yerde kızlar okula gönderilmiyor.Kadınlarımız, erkeklerin karşısında konuşmaya cesaret etmiyor.Kadınlarımız, giysilerini bile, erkeklerinin istemine göre seçmek zorunda kalıyorlar.Evlilik sevgi temelinden başka kayda bağlı olmamalıdır. Ülkemizde kadınların durumu, halkımızın durumuyla yakından bağlantılıdır. Ülkemizin kurtulmasıyla, kadınlar üzerindeki, ulusal zulüm ve baskı ortadan kalkacaktır. Bu yolda zindanlara düşen kadınlardan utanılıyor. Onlar mücadelede haklı yerlerini almalıdırlar.Kadınların kendisi aktif olmalı, kendilerini dayatmalıdırlar".

PKK-YJKV, Dilan;" Devletten ayrılık, evden ayrılıktan geçer. Kadınların kurtuluşu, ülkemizin kurtuluşuna bağlıdır. Kadın, eylemlilik içerisinde oldukça, özgürleşir. Kadınlarımızın durumunu, ülkemizin durumuna benzetebiliriz. Avrupa"da kadın özgürlüğünden söz edemeyiz. Avrupada ailelerin durumuna bakın, yaşanan çürümüşlüğe bakın! Kurtuluşu, ülke topraklarında aramalıyız. Partimizde, kadınlara eylemliliklerine göre, mücadeleye olan katkılarına göre gereken yer verilmiştir, kadın-erkek ayrımı yapılmamıştır.Bireysel özgürlükten söz ediliyor, bu özgürlük değildir"...

RIZGARİ, Abdo;" Kadın sorunu, gerektiğince tartışılmamış, üzerinde durulmamış.Programımızın 28.maddesinde, Rızgari; Kürdıstan kurtuluş mücadelesine, aktif bir şekilde katılan kadınlarımıza gereken önemı verir,toplumda var olan her türden gerici adet ve uygulamalara karşı mücadele eder, denmiştir. Bizler sadece kadın erkek eşıtliği temelinde kurulan örgütlenmelerden yana değiliz. Bizler, Rızgari"de kadınların katılımına önem verdik. bu yüzdendir ki, örgütümüzde kadınların katılımı, bir çok örgüte nisbeten daha fazla olmuştur. Bu konuda PKK de, kadınların katılımını sağlamada, başarılı olmuştur. Daha önce var olan DDKD ve İKD kitleselleşemediler. Irak Kürdistan"ında, kurtarılmış alanların varlığına rağmen, cephe gerisinde bile, kadın peşmergeleri göremiyorsunuz, orada rastladığımız tek peşmerge Emine, oldu".

TSK, Lokman;" Kadınların köleliği, sınıfların ve ailenin ortaya çıkışıyla başladı. Kadın sorununa yaklaşımda, muhafazakar tutum takınan komünist kadınlar mevcut. Bağımsız-demokratik kadın hareketine ihtiyaç vardır. DDKD-KOM-JİN-YJKV gibi örgütlenmeler, çizgi örgütlenmelerdir. Feministler, soruna sınıfsal temelde yaklaşmıyorlar. Türk feministleri şöven tutum takınıyorlar. Kadınların, para karşılığı satılmalarına karşıyız. Evde de eşitlik olmalıdır. Kadın ve erkek, hiçbir kayda, şarta bağlı olmadan kendi rızalarıyla birlikte olabilmeliler. Kadınların, sadece arka planda değil, siyasi hareketlerin karar mekanizmalarında da, yer almalarını öngörüyoruz. Bunun şartları yaratılmalı, fırsat eşitliği olmalıdır. Kadını eve bağımlı kılan engellerin kalkması ıçın,

toplumda hüküm süren gerici değer yargılarının kalkması için uzun süreçli bir çalışma gereklidir".

İKDP,Kamuran;" Kadınlarımız, feodal değer yargılarından ve uygulamalardan çok çekiyor. Kurtarılmış alanlarda kanunlar geliştirildi fakat pratikte tatbik edilmiyordu. Çok çalışkan, becerikli,devrimci kadınlarımızın örneği çoktur. Fakat toplumun tüm kurumlarında kadınlar var olmalıdır. Kadınlar okumalıdırlar.

Onlardan isteğimiz; kendi ana dillerinde konuşmaları ve bu dili çoçuklarına öğretmeleridir. Kadınlar kendilerini öne çıkarmalıdırlar. İsveç"te de, kadınlar eziliyor".

ALA-RİZGARİ platformu, Hatice Yaşar;" Kadın politakası konulu panelde iki kadın konuşmacının yer alması, kadınlara ilişkin böyle bir konuda bile erkeklerin politika ürettiğini gösteriyor. Demek ki, Kürdistan kurulsa meclisinde iki Gule yer alacak. Kadınların karşı karşıya olduğu sorunları, yaşadıkları cins ayrımcılığını vs, hisseden yaşayan bizzat kadınların kendisidır. bu yüzden kadınlar, kendi politikalarını, mücadele araç ve yöntemlerini kendileri tesbit etmelidirler. Yoksa sorunu yaşayan kadınlar olur, fakat onlar adına konuşan erkekler olur. Kadınlar 700 yıldir eziliyorlar, fakat 200 yıldan beri seslerini yükselttiler. Doğurganlık, fiğiksel güçlülük vb şeyler kadinların önüne dikiliyor, ayrımcılığa kılıf yapılıyor Bu gibi iddialar çağımızda bir şey ifade etmiyor, çünkü bir zamanlar işe yarayan fiziksel güçlülük, zamanımızda anlamını yitirdi. Savaşlar bile artık bilgisayarlarla yapılıyor. Gelişen teknik, tüp bebek olayını mümkün kılıyor. Erkek egemenliği, her alanda kendini gösteriyor.Kötü tanrılar, cadılar yine erkeklerin yazdığı tarihte hep kadınlar olmuştur".

Panelde daha çok şeyler söylendi, fakat sorun, yeterince tartışılamadı. Böylesine önemli bir sorunun üç-dört saat içerisinde tartışılması mümkün değildi elbette, sonuçta şunu syleyebiliriz; Siyasi örgütler bu konuda, bazı farklılıklar gösterseler de, genelde soruna yaklaşımda, isabetli değiller; Eşit olmayanlar doğma bir şekilde eşitlenmiş ve eşit olmayanlar için tek politika ve program geliştirilmiş; kadınların neden siyasi örgütlerde, alışılmışın dışında roller üstlenememesi, bu konuda özel diye algılanan ailenin rolü, kadınlardan bizzat devrimcilerin beklentileri; fedakar anne, fedakar eş, kavramlarının arkasında yatan düşüncenin, kadınların devrimciliğini önceden çizilmiş çemberin içine hapsetmesi, bağımsız kadın hareketinin, karşısında duyulan şüphelerin, temelinde hangi kaygıların yattığı, imtiyazlı cinsin genelde her alanda olduğu gibi devrimci-yurtsever örgütlerde de, kadınların aktif katılımının şartlarını yaratmak için, kadınlara biçilen gündelik yaşamın gereklerini yerine getirmede,(eşlerin, babaların,erkek kardeşlerin) katılımının ölçüsü,irdelenmemiş. Yani güzel lafların dışında, somutta yaşanan gerçek nedir? Kendini sorgulamaya kaç kişi yanaşıyor? Tüm bu sorular ve binlercesi kadınların gerçek hayatta ıç ıçe olduğu, fakat siyasi örgütlerin üç aşağı beş yukarı benzerlik gösteren,çoğunlukta erkeklerın biçim verdiği veya kadın olup ta olaya erkek bakış açısıyla yaklaşan az sayıda kadının yardımıyla oluşturdukları programlarda teorik bazı sözlerde kalmış, derinliklerine inilmemiştir.

Olaya, kadın kimliğiyle yaklaşanların, siyasi mekanizmalarında, eşit düzeyde temsili gerçeklik olduğu zaman; kadınların taleplerine kulak veren programlar, politikalar oluşturulabilinir. Sözün kısası, kadınlar özgürleştiği ölçüde, siyasi kurumlarda eşit olarak temsil edildiği, karar sahibi olduğu ölçüde, demoratikleşmeden, söz edebiliriz. Öyleyse gelin, eşit olmayanların, eşit katılımını sağlamak için günümüzde neler yapılabilinir? ne gibi önlemlere ihtiyaç vardır? Önce onu irdeleyelim, onun ışığında perspektifler geliştirelim, sonra yarının kurtarılmış Kürdistan"ında ve bilinmeyen bir tarihteki sosyalist toplumda alınması gereken önlemlere geçelim.

ŞERMİN.
Stockholm

HEVÎYA GEL YAYINLARI

1- Devrimci süreç ve Birlikler sorunu - Zeki Adsız
2- Ulusal Sorun (Pirsa Netewi) Zeki Adsız
3- Birlik Deklerasyonu
4- Aşiretçilikten Ulusallığa doğru: KÜRTLER- Hasan Yıldız
5- Sevr-Lozan- Musul üçgeninde KÜRDISTAN- Hasan Yıldız
6- Barbar Kasırgası (Kısa öyküler) - Lokman Polat

ÇIKACAK KİTAPLAR

1- Kürdistanda Kapitalizmin gelişmesi - Zeki Adsız
2- Kürdistan Dervriminin askeri stratejisi - Zeki Adsız
3- Kürdistan tarihinde sayfalar - Botan Amedi
4- Kürdistan da bir gezgincinin izleminleri - Paul de BEDAR

KÖRFEZ SAVAŞI'NIN KÜRDİSTAN BOYUTU

Cihan Dilşad

Emperyalist koalisyon güçleri ile kapitalist sömürgeci BAAS rejimi arasındaki haksız savaş durdu. Şimdi Kürt halkının haklı savaşı başladı.

Irak'taki kanlı Saddam diktatörlüğü sömürgeci, yayılmacı bir politikaya sahip olduğu için Kuveyt'i işgal ve ilhak etti. Kuveyt'teki doğal zenginliği kendine mal etmek, petrolü sürekli bir gelir kaynağı yapmak için bu rizikoya baş vuran Irak BAAS rejimi doğal olarak batılı emperyalist güçlerle karşı karşıya geldi. Irak ile batılı emperyalist güçler arasında çıkar esasına dayalı bu çekişme körfez krizinin doğmasına ve haksız bir savaşın çıkmasına neden oldu.

Başta ABD olmak üzere tüm batılı emperyalist güçler kendi emperyalist emelleri ve çıkarları için özünde petrol savaşı olan bu haksız savaşa başladılar.

Marksist-Leninistler haklı ve haksız savaşayrımını yaparak her zaman haksız savaşlara karşı olmuşlardır. Emperyalist ve kapitalist sömürgeciler arasındaki savaş haksız savaşlardır. Talana dayalı yayılmacı savaşlardır. Bu haksız savaşta taraf tutulamaz, güçlü veya zayıf olanın yanında yer alınamaz. Bu ülkelerdeki devrimcilerin görevi bu haksız savaşa karşı haklı savaşı dayatarak kendi silahlarının namlularını kendi gerici, faşist rejimlerine yöneltmeleridir.

Devrimci hareketimiz TSK Irak'ın Kuveyt'i işgal ve ilhak etmesine karşı geldiği gibi, emperyalist koalisyon ile Irak rejimi arasındaki haksız savaşa karşı da geldi. (Bakınız H.Gel, sayı.33.34.35)

Başta hareketimiz TSK olmak üzere kürt solu'nun hemen hemen tümü körfez savaşı ile ilgili birbirine çok yakın ve benzer görüşleri savunarak özünde doğru bir tavır ortaya koydular. Örgütlü kürt devrimci güçleri hem haksız savaşa karşı gelip taraf tutmadılar, hemde Türkiye'nin savaşa girmesine karşı durdular. (Kast edilen yazılı olarak görüşlerini açıklayan kürt örgütleridir.)

Umutsuzluk ve çaresizlik içinde bocalayan, kürt halkının özgücüne güvenmeyen, dışardan gelen bir gücün (büyük bir devletin) gelip Kürdistan'ı kurtaracağı beklentisi içinde olan ve körfez savaşıyla tam da Amerikancılaşan bazı örgütsüz bireyler ise kürtlerin Amerika'nın yanında yer alıp Saddam"a karşı savaşmaları gerektiğini belirtiyorlar. Bu tür unsurlar Kürt devrimci yurtsever güçlerinin körfez savaşında taraf tutmamasını "renksizlik" olarak nitelendiriyorlar. Bu konuda 4 parçadan kürt örgütlerinin birlikte oluşturdukları platformun hazırladığı "körfez savaşı" ile ilgili Stockholm'de yapılan paneli anımsatmakta yarar var.

Bu panelde Kürdistan'ın 4 parçasından birer kişi konuşup temsil ettikleri örgütlerinin görüşlerini dile getirdiler. Panelci konuşmacıların "Körfez savaşının haksız bir savaş olduğu, haksız savaşa karşı olduklarını, bu savaşın emperyalist çıkarlara dayalı bir petrol savaşı olduğu, ezilen Ortadoğu halklarının haklı savaşı olmadığı kürtlerin bu savaşta taraf olmamaları gerektiğini belirtmesi üzerine dinleyiciler arasında söz hakkı isteyip konuşan bazı örgütsüz (bazılarıda örgütlü) milliyetçi unsurlar "savaşın haklı bir savaş olduğunu, kürtlerinde bu haklı savaşta ABD ve Batılı koalisyonun yanında yer alıp Saddam"a karşı savaşmaları gerektiğini, Kürt örgütlerinin tarafsızlık tavrının "renksizlik" olduğunu, eğer ABD ve Batılılar bir Kürdistan kurarlarsa ellerini öpüp başı, gözü üzerine koyacaklarını belirtiler. Bu unsurlar güya kürt halkının çıkarları gereği bu görüşlerini dile getirdiler. Bu Amerikancı kürtlerin görüşleri kürt halkının çıkarlarına ters düşen görüşlerdir.

Türk solu içindeki Kemalist milliyetçiler kürtler Saddam'ın yanında yer almayıp ABD'ye bağlı olmakla, Amerikancılıkla suçladılar. Milliyetçi örgütsüz unsurlarda kürtleri "renksizlik"le suçladılar. Aslında her iki kesimin de görüşleri yanlıştır ve kürt halkının çıkarlarına terstir. Bu her iki görüşte kürt halkının devrimci ulusal mücadelesini emperyalizm veya kapitalist sömürgeciliğin kuyruğuna takan, Kürdistan'a felaket getiren, kürt silahlı peşmerge kuvvetlerinin gücünü boşu boşuna heder eden yanlış, sakat görüşlerdir. Kürt devrimci yurtsever örgütlerinin görüşleri devrimci, bağımsız kişilikli bir politikadır ve bu kişilikli politika yukarıda belirtilen her iki görüşün kuyrukçu politikasıyla taban tabana zıttır. Heviya Gel dergisinde, üzerinde en çok durulan sorunlardan birisi de şabloncu ve kuyrukçu anlayışların mahkum edilmesi ve bağımsız kişilikli devrimci bir politikanın hayata geçirilmesidir. Özcesi yukarıda değindiğim iki yanlış görüşten "Kürtler, ABD ve müttefiklerinin yanında yer alıp Saddam'a karşı savaşsınlar" diyen görüş emperyalizmden medet uman, kürt halkının özgücüne ve örgütlü mücadelesine güvenmeyen teslimiyetçi, kuyrukçu bir görüştür.

Türk Solu içindeki kemalist milliyetçilerin "anti emperyalizm" adına kürtlere dayattıkları Saddam'ın yanında yer alıp savaşa katılmaları görüşü de her yönden sakat bir görüştür. Bu kemalist milliyetçi sözde solculara göre "Irak Arapların ve Kürtlerin vatanıdır. Bu her iki halk işgalci ABD'ye karşı kendi yurtlarını savunmalıdırlar." diyerek özünde kürt halkına gidin kendi celladınızla birleşin, kanlı Saddam'ı destekleyin diyorlar.

Heviya Gel'in 35. sayısında bu konuda şöyle denildi: "Anti emperyalizm perdesi altında Saddam'ın "yurt savunması" yaptığını iddia etmek ve olaya böyle yaklaşmak, Irak'ın Kürdistan sö-

mürgeciliğini, Kuveyt işgalini ve İran-Irak savaşındaki saldırgan politikasını onaylamak demektir." Bizim Heviya gel'de belirtiğimiz bu görüşümüz Türk Solu'ndaki kemalist milliyetçilere verilen en iyi bir cevaptır. Bunlar (Perinçekçi SP, Dev-Sol, Troçkistler ve Doktorcular) eğer gerçekten sosyalist olsalardı, onlara şunu hatırlatırdık: Emperyalistlerle kapitalist sömürgeciler arasındaki haksız savaşta sosyalistler taraf olamaz.

KÜRDİSTANİ CEPHE'NİN TAVRI

Gerek İran-Irak savaşında olsun gerekse de körfez savaşında olsun Kürdistan şehir, kasaba ve köyleri yakalıp yıkıldı, yerle bir edildi, Kürdistan viraneye çevrildi kürt halkı kırımdan geçirildi, bir çoğu öldü, yaralandı, Halepçe'de en büyük katliam yapıldı. Güney Kürdistan'daki devrimci-yurtsever kürt örgütlerinin yanlış politikalarının kefaretini kürt halkı canını vererek ödedi.

1970'lerde emperyalizme bel bağlama umudu suya düştü. Ağır bir yenilgi yaşanıldı. Iran-Irak savaşında yanlış politikanın cezasını kürt halkı ağır bir şekilde ödedi. Saddam'ın en zayıf olduğu bir dönemde YNK Saddam'a karşı savaşı durdurdu. Bunu YNK sekreteri Celal Talabani daha sonra kendi ağzıyla itiraf etti.

Daha sonra Güney Kürdistanlı örgütler açık bir şekilde İran yanlısı bir tavır takınarak İran ordusunun Güney Kürdistan'a girmesine ön ayak oldular. Bunun kefaretini de Halepçe'de ödediler. Güney Kürdistanlı örgütler bağımsız ve kişilikli bir politika sürdüremedikleri için ellerine geçen birçok tarihsel fırsatı kaçırdılar ve İran ile Irak'ın kendi aralarında anlaşmasıyla yeniden bir yenilgiyle karşı karşıya kaldılar.

Güney Kürdistanlı yurtsever örgütler 1970 sonrası tarihsel süreç içerisindeki hatalarından ve yanlış politikalarında ders çıkardıkları için öncelikle kendi aralarındaki iç çekişmelere, kardeş kavgasına son vererek, yan yana gelip güçlerini birleştirerek Kürdistani Cephe'yi kurdular.

Körfez savaşında Kürdistani Cephe doğru bir taktik ve politika sürdürdü. Her iki taraftan birisinin yanında yer alıp savaşa katılmadı. Zaten Kürdistani Cephe'nin savaş esnasında herhangi birisinin yanında yer alıp savaşa katılması doğru bir tavır olmazdı. Emperyalist ve sömürgecilerin it dalaşında boşu boşuna kendi silahlı peşmerge kuvvetlerini telef etmek Kürdistan davasına büyük bir zarar verirdi.

Kürdistani Cephe her iki taraf (ABD-Irak) açısından da haksız olan bu kirli savaşa girmiyerek, kendi haklı savaşı için hazırlıklar yaptı. Silahlı peşmerge kuvvetlerini toparladı, mevzilerini müstahkemleştirdi. Uluslararası diplomatik çalışmalara ağırlık verdi. Irak Arap muhalefeti ile ilişkilerini sıklaştırdı. Kürdistani cephe'nin bu politikası ve yoğun çalışmaları kürt halkının çıkarına idi.

Eğer Güney Kürdistan ulusal kurtuluş güçleri körfez savaşına girip kurtuluş ordusunu itler arasındaki dalaşma ve kapışmada telef etselerdi savaş sonrası Irak'ta doğacak olan boşluktan yararlanamazlardı ve bugün yaptıkları gibi rahatlıkla Kürdistan'ın şehir ve kasabalarına el koyamazlardı.

Dünya basını, radya ve TV'lerin verdikleri haberlere göre Güney Kürdistandaki önemli kasaba ve şehir merkezleri peşmergelerin denetimine geçmiştir. Erbil, Süleymaniye, Ranya, Sincar vb. şehir ve kasabalar şu anda peşmergelerin denetimindedirler.

Güney Kürdistan'daki kürt ulusal ayaklanması tam zamanında yapıldı. Dün erkendi, yarın da geçti. Çünkü savaş esnasında ayaklansalardı telef olurlardı. Bugün doğmuş olan boşluktan yararlanmayıp bekleselerdi hem tarihsel bir fırsatı kaçırmış olurlardı, hem de eğer Saddam devrilip yerine Amerikancı bir yönetim gelse bu sefer bu yönetim, kürtleri Irak'ta huzur, güven ve istikrarı bozup kargaşa yaratmakla suçlardı ve bu da kürt halkının aleyhine bir gelişme olurdu.

Gerçi gelişmelerin nasıl bir seyir izleyeceği daha tam olarak belli değildir. ABD ve Müttefikleri ile bölgedeki Arap ülkelerinin gerici rejimleri ne İran yanlısı şiilerin ne de, kürtlerin yönetiminde bir Irak istemiyorlar. ABD kendisine bağlı ordu içerisinden bir yönetimin işbaşına geçmesini istiyor ve ordu içerisinden Saddam'a karşı bir darbenin yapılmasını planlayıp rejim sorununu çözmek istiyor. Eğer ABD'ye bağlı güçler ordu aracılığıyla bir darbe yapmasalar, o zaman ABD Irak'ta Saddam'ın işbaşında kalmasına razı olabilir. ABD'nin ordu içinde darbe tezgahlama planı başarıya ulaşır mı? onu zaman gösterecek, ama şu iyice biliniyor ki, ABD şiilerin ve kürtlerin birleşip Saddam'ı devirmeleri ve kendi yönetimlerini oluşturmalarına hoşgörü ile bakmayacak, yeni girişimlerde bulunacak.

Eğer Irak'ta Saddam devrilirse ve yerine Şii'lerin ve Kürt'lerin yönetimi oluşursa ABD direk müdahale etmese de kuklası olan TC'yi Irak üzerine saldırtır. Sömürgeci TC öteden beri Irak'ta bir Kürt devletinin karşısında olduğunu, bir Kürt devleti kurulursa müdahale edeceğini ve Irak Kürtlerine saldıracağını söylüyordu. Şimdi de Güney Kürdistan'daki bazı şehirler Kürt silahlı peşmerge kuvvetlerinin eline geçmesi üzerine sömürgeci TC'nin etekleri tu-

tuşmaya başladı. Daha şimdiden TC hemen harekete geçerek İrana'a bir heyet gönderip Irak'ın toprak bütünlüğünün parçalanmasına karşı olduklarını belirttiler. Sömürgeci TC'nin Güney Kürdistan'a müdahale tehlikesi halende güncelliğini koruyor. Sosyalist ve devrimci yurtsever güçler sömürgeci TC'nin Güney Kürdistan'ı işgal etme niyetine karşı yoğun bir mücadele sürdürmelidirler.

SÖMÜRGECİ TC'NİN SAVAŞ ÇIĞIRTKANLIĞI

ABD emperyalizminin has uşağı T.Özal, kraldan fazla kralcı kesilerek, savaş cığırtkanlığını yaparak bir an önce ABD'nin saflarında körfez savaşına katılmak istedi. Doğu Perinçek'te Türkiye'nin Irak'ın yanında yer alarak savaşa girmesini istedi. Her ikiside savaş istiyorlardı. Türkiye'nin savaşa girmesinin Kürdistan için bir yıkım olacağını bu iki Kürdistan'lının (Özal Malatya doğumlu, Perinçek Antep doğumlu) umurunda değildi. Sömürgeci TC. Güney Kürdistanı istila ederek Kerkük Ve Musul'a konmak ve bir Kürt devletinin kurulmasını engellemek istiyor. Kuzey ve Güney Kürdistan'daki kürt ulusal kurtuluşçu güçleri imha etmek, Kürdistan'ı kan ve ateş içerisinde bırakarak, atalarından devr aldıkları barbar baskı yöntemleriyle kan ve irin saçarak Kürdistan'da bir jenosit (soykırım) uygulamak sömürgeci TC'nin stratejik hedefidir.

Sömürgeci TC yönetiminin savaş çığırganlığı yapmasınınm temelindeki esas neden kürt halkını imha etmektir. Kürdistan'a yönelik yok etme politikası TC'nin aslı politikasıdır. Sömürgeci TC körfez savaşının kalıntıları üzerinde bir kürt devletinin kurulmasını engellemek için yoğun bir çaba içerisindedir.

türk devrimcileri TC'nin anti kürt politikasını görmeli ve teşhir etmelidir. TC'nin Güney Kürdistan'ı işgali en başta türk emekçilerinin zararınadır. Sömürgeci TC'nin işgalci emellerine karşı mücadele etmek yine en başta türk işçi sınıfının ve devrimcilerin görevidir.

Körfez savaşı döneminde TC fiilen savaşa katılmasa da, Adana-İncirlik, Malatya-Erhaç, Batman ve Diyarbakır hava üslerinden kalkan ABD savaş uçakları Güney Kürdistan'daki şehirleri bombaladılar. Kürdistan kana bulandı. Kürt halkı acı çekti, gözyaşı döktü, körpe vucutlar emperyalist bombalar altında param parça oldular. Kürdistan, İran-Irak savaşında olduğu gibi körfez savaşında da emperyalist ve sömürgeci güçler arasında sıkışıp kaldı. Kuzey Kürdistan'da TC savaş provaları yaptı, Gabbarı, Cudi dağını bombaladı. Bombaların uçaktan yanlışlıkla düştüğü (!) ileri sürüldü. Kuzey Kürdistan halkı yerinden, yurdundan zorla göç ettirildi. Irak sınırına yakın tüm yerleşim birimleri boşaltıldı. Nato'ya bağlı çevik kuvvetler Kuzey Kürdistan'a yerleştirildi. Özel timler, kontgerillalar kürt halkı üzerine baskı ve zulmü had safhaya ulaştırdılar. Sömürgeci TC iktidarı bölgedeki gerginliği ve savaş tehlikesini bahane ederek Kürdistan halkını bir cendereye sıkıştırdı. Sömürgeci TC'nin Kuzey Kürdistan'daki bu vahşi uygulamalarına karşı Türk solu sessiz kaldı, görmemezlikten geldi. Zonguldak'da greve çıkan yüzbinlerce maden işçisi Kürdistan'daki TC'nin bu zulmünü protesto etmedi. Türk bayrağı ve M.Kemal'in portreleri arkasında yürüyüşe çıkan maden işçileri kemalizm ruhunu yeniden diriltmeye çalıştılar.

TÜRK SOLU'NUN PERSPEKTİFSİZLİĞİ

Türk solu, başta kürt ulusal sorunu olmak üzere devrim ve sosyalizmin birçok sorununda olduğu gibi, körfez krizi savaşı sorununda da devrimci bir perspektife sahip olmadı. Bir perspektifsizlik içerisinde bocaladı.

Türk solu içerisindeki misak-i millici kemalist milliyetçiler Saddam'a anti emperyalistlik misyonu vererek onu açıkça desteklediler. Onlar Saddam'ın şahsında M.Kemal'i gördüler. Doktorcu bir kesimde Kuvayi Milliyeci ruhu Saddam'da diriltiler. Aslında M.Kemal ile Saddam'ın benzer yanları çok. Her ikiside sömürgeci ve eli kanlı kürt düşmanıdırlar.

Körfez savaşı karşısındaki tavırda en kötü ve yanlış tavrı takınan Perinçekçi SP, Dev-Sol, bir kısım Doktorcular ve Troçkistler oldu. Sağ oportünist TBKP ve SBP ise "milli mutabakat"çı ve Amerikancı bir tavır takındılar. Perinçekçi SP, Saddam'a "tarihsel ilericilik" rolü yükleyerek ona umut bağladı. Mücadele dergisi Saddam'ın teşhirini yasakladı. Yeni Demokrasi dergisi Saddam'ı "nesnel müttefik" ilan etti. Bu dergi daha da ileri giderek, açıkça saçmayalarak Irak'taki ilerici, devrimci ve Kürdistani güçlere Saddam'a karşı mücadeleyi durdurmaları ve ateşkes yapmalarını önerdi. Yeni demokrasi dergisine göre ilericiler, devrimciler ve kürtler Saddam'la bir olup "anavatan savunması" yapmalıydılar.

Doktorcu küçük bir grubun çıkardığı, eski adıyla "Devrimci Derleniş" yeni adıyla "Devrimci Mücadele" dergisi, yarı Troçkist işçiler ve politika gazetesi ve tam Troçkist "Sosyalizm" adlı gazete Saddam'ı müttefik sayıp Irak'ın yanında saf tutma tavrını geliştirdiler. Yalçın Küçük ve Toplumsal Kurtuluş dergisinin körfez krizi/savaşı ile ilgili kaypak politikası ve tutarsız tavır alışı başka bir uç nokta oldu. Toplumsal kurtuluş dergisinin Eylül 1990 sayısında D.Perinçek ve çevresi eleştirilerek "itle çakal arasında tercih öneriyorlar, paylaşım savaşında taraf oluyorlar." deniliyor. Ama daha sonra kaypak bir politik tavır takınan Yalçın Küçük aynen D.Perinçek gibi bir tavır takındı.

Bilindiği gibi ilk önce D.Perinçek Irak'ı Arapların prusyası ve Saddam'ı da Bismark yaptı.

"Perinçek, Saddam'da Bismark'ı görüyor. 1800'li yıllarda, burjuvazinin henüz ilerici bir karekter taşıdığı dönemlerde, feodal prensliklerin tasfiyesi ile uluslaşma sürecini hızlandırma ve pazar birliğini sağlama doğrultusunda, Alman burjuvazisinin Bismark önderliğinde yürüttüğü çabalarla, bugün gerici, sömürgeci bir karekter taşıyan Irak burjuvazisinin kendi emperyalist amaçları yönünde giriştiği Kuveyt'in ilhakı eylemini aynılaştırmak, eğer yaşanan, sürece yönelik daha başka çıkarsamalara temellik etmeseydi, belki sadece teorik sığlık olarak değerlendirilebilirdi. Ama durum böyle değil. Perinçek, Arapların birliğini istediğini söylüyor...

Peki Perinçek, birleşik bir Kürdistan'ı istiyor mu? Hayır. Üstelik Perinçek, birleşik bir Kürdistan'ın ilk adımı olarak değerlendirilebilecek bağımsız Kürdistan'a da karşı. Bu, iki yüzlü bir politikadır."

Yalçın Küçük'de aynen Perinçek'in yolundan giderek Saddam'ı Bismark'a benzetiyor. Şöyle diyor Yalçın Küçük: "Saddam'a, Almanya tarihinde bir örnek bulunacak olursa hiçbir zaman Hit-

ler olabileceğini düşünemiyorum. Almanya tarihinde bir örnek aranırsa, Bismark örneği alınabilir".

Yalçın Küçük ve Doğu Perinçek'in diğer ortak özelliği de kafalarında temelsiz, hayali senaryolar geliştirmeleridir. Yalçın Küçük sürekli olarak "ABD'nin bir Kürt devletini kurma senaryosundan" bahs ediyor. Perinçek'de bu tür bir hayali senaryoyu geliştiriyor ve "ABD'nin Kürdistan'ı Ortadoğu'da ikinci bir İsrail yapacağını" söylüyor. ABD'nin Ortadoğu'da bir Kürt devletinin kurulmasında yana olmadığını herkes biliyor. Onun için Perinçek ve Küçük'ün hayali senaryolarıyla uğraşmaya gerek yok. Körfez krizi/savaşı ile ilgili olarak Türk solu içerisinde doğru bir tavır takınan ve devrimci sosyalist hareketimiz TSK'nın görüşlerine en yakın görüşü savunan "Emeğin Bayrağı" adlı dergi oldu. Arnavutluk yanlısı, Enver Hoca'cı bir çizgide olan bu dergi, eğer Ortadoğu sorununa Enver Hoca'nın gözlüğünden baksaydı oda çok yanlış bir tavır içerisine girmiş olurdu. Çünkü Enver Hoca'nın Ortadoğu ile ilgili görüşleri (bakınız E.Hoca, Ortadoğu sorunu üzerine-evrensel yayıncılık) o kadar yanlış ve saçmalıklarla doludur ki, hiç kimse devrimcilik adına E.Hoca'nın o sakat görüşlerini savunamaz. Kürt ulusal demokratik hareketi içerisinde yer alan ve devrimci-yurtsever, radikal bir örgüt olan KAWA'nin şimdiye kadar savunduğu Enver Hoca çizgisini gözden geçirmesi ve özellikle Enver Hoca'nın Ortadoğu ve Kemalizm ile ilgili görüşleri konusunda şapkasını önüne koyup düşünmesi gerekir. Eski şabloncu anlayışların terk edilmesinin zamanı çoktan geçmiştir. Bağımsız, kişilikli politik bir tavır Enver Hoca vb.lerinin eleştiri süzgecinden geçirilmesini gerektirir..

SOVYETLERİN YANLIŞ TAVRI

Sovyetlerin Ortadoğu politikası ve özellikle Kürt ulusal sorunuyla ilgili görüşleri dün de yanlıştı, bugün de.

Sovyetlerin ta Bolşeviklerden kalma yanlış bir kemalizm tahlili var. (Bu konuda H.Yıldız arkadaşımızın Serv-Lozan-Musul üçgeninde Kürdistan adlı kitabında genişçe değinildiği için, burada üzerinde durmuyorum.) Sovyetler Ortadoğu'da statükonun değişmesinden yana değillerdi. Arap ülkeleriyle ilişkilerini zedelemek istemiyorlardı. Bugün iflas eden "kapitalist olmayan yol" tezi onları yanlış politik sonuçlara götürüyordu. Eğer bu körfez krizi döneminde Brejnev yönetimi olsaydı, Sovyetler resmen Irak'ı desteklerdi. Buda geniş kapsamlı bir üçüncü dünya savaşına neden olabilirdi. Gorbaçov yönetimi Kuveyt'in ilhakından sonra resmi bir açıklama yaparak Irak'ı kınadı.

Körfez savaşının son günlerinde Irak köşeye sıkıştırıldığı için, Sovyetlerle diplomatik trafiği sıklaştırdı. Sovyetler savaşın durdurulması için barış önerisinde bulundular. ABD ve Müttefikleri Sovyetlerin ileri sürdüğü barış önerilerini red ettiler.

Sovyetlerin barış önerilerinden bir madde de kanlı Saddam diktatörlüğünün yönetimde kalmasını güvence altına alınmasıydı. Sovyetler yaptığı barış önerisiyle "BAAS yönetiminin sürdürülmesini ve Irak'ın toprak bütünlüğünü güvenceye" alıyordu.

Tabi Sovyetlerin bu tavrı çok yanlıştı. BAAS yönetiminin sürdürülmesini ve Saddam'ın işbaşında kalmasını güvenceye almak Irak halklarının iradesine vurulmuş bir darbe olacaktı. Irak halkları, Saddam'ı başlarından def etmek için bugün ayaklanmış durumdadır. Irak'taki yönetimin biçimini tayin edecek olan Irak halklarıdır. Irak, Arap ve Kürt halklarının celladı olan Saddam'ın yönetimini güvence altına almak halkların iradesine sosyalistlik adına vurulan bir darbe olduğu için Kürdistanlı ilerici, devrimci ve sosyalistler Sovyetlerin bu yanlış tavrına karşı geldiler, eleştirdiler.

Sovyetler, Irak'ın sömürgeci kanlı diktatörlük rejiminin sürdürülmesini güvenceye alacaklarına, mazlum kürt halkının ulusal demokratik halklarının sağlanmasını ve kürt sorununun uluslararası boyutta tartışılmasını ve çözümünü güvenceye alsalardı o zaman gerçek sosyalist bir tutum içerisinde olmuş olurlardı.

KAYNAKLAR:

1- Heviya Gel, sayı.33-34-35
2- Komün Dergisi, sayı.10
3- Medya Güneşi, sayı.14
4- Teori Dergisi, sayı.9
5- Toplumsal Kurtuluş, Eylül ve Ekim 1990 sayıları
6- Mücadele Dergisi, sayı.2-3
7- Yeni Demokrasi, Özel sayı

"ORTADOĞU ÜZERİNE DÜŞÜNCELER" KİTABI ÜZERİNE BİR YORUM

Mervan Aryan

Ortadoğu Üğerine Düşünceler kitabı; AHC ve AEP'nin kurucusu ve ölünceye kadar ki, lideri Enver Hoca'nın 1958-1983 dönemleri içinde bölge halklarına ve devletlerine dair düşünce ve değerlendirmelerini kapsıyor. Doğaldır ki, Ortadoğu'nun zenginlik kaynakları bölgeyi dünyadaki büyük güçlerin ilgi odağına yerleştirmiş, bu güçlerin çatışma ve hesaplaşma alanına çevirmiştir. Şöyleki, tarihte güçlenen her imparatorluk ilk gözünü diktiği ve gücünü denediği yer Ortadoğu olmuştur. Dolayısıyla bölge muhakimlerini değiştirirken sürekli gelen gideni aratmış. Faturasını en eski ve en yerleşik halklar olan Kürtler, Ermeniler ve Asurlar talan, yıkım ve katliamla ödemişlerdir.

Yakın tarihimizde de bölgenin egemen kuvvetleri olan, Türk, Arap ve Fars devletleri parçalayıp sömürgeleştirdikleri Kürdistan'a hükmetmek için çağımızın en barbar en katliamcı sömürgeci siyasetini uygulamışlar ve uygulamaktadırlar. Sömürgeci devletlerin Kürdistan'a hükmetme isteği kahraman kürt milletinin ve Kürdistan'daki azınlık halkların sürekli isyan ve başkaldırı geleneğiyle yankısını bulmuştşr. Halkın isyanı, gerek sömürgeci devletlerin kordineli itifakıyla olsun, gerekse savaş ahlakını dahi aşan yasaklanmış silahların kullanımından olsun yenilgiyle sonuçlanmıştır. Her yenilgi ise, yeni bir başkaldırının örgütleyicisi olmuştur. Yenilgilerde zaferler kadar kutsaldır. Unutulmamalı ki, yenilgi anları zafere en çok yaklaşıldığı anlardır.

Hiç bir çıkar ilişkisi ve durum sömürge bir halkın ulusal kurtuluş için gösterdiği çabayı görmemenin veya çarpıtarak karşısına geçmenin haklı gerekçesi olamaz. "Ortadoğu Üzerine Düşünceler" kitabını okuduğumda haklı olarak, mazlum halkların sömürgeciliğe karşı verdikleri mücadeleye destek. Sömürgeci zulme karşı kınayıcı bir anlayışa tanık olmak istedim. Ama ne yazık ki, düşündüğümün ters; sömürgeci devletlerin katliam manevraları, sömürgeci tahakümlerini sürdürme barbarlığı devrimci bir eylem, mazlum halkların ulusal kurtuluşu için verdikleri mücadeleyide emperyalist ve sosyal emperyalistlerin bir kışkırtması ve devrim karşıtı bir eylem olarak anlatılmıştır. Ben kitabın genel anlamda yanlış bulduğum anlayışını bir yana bırakarak, Kürt ve Kürdistan'a dair kasıtlı belirlemeleri burada anlatmak istiyorum:

Kitabın çevirmeni, Hasan Asgar Gürgöz, kitabı çevirirken Kürt ve Kürdistan sorununa ilişkin yanlış belirlemelere dikkat çeken bir önsöz yazmıştır. Ancak "Evrensel Yayınları" yayın anlayışlarına ters düşüyor gerekçesiyle çevirmenin notunu çıkararak kitabı yayınladılar. Kitap için yazılan fakat yayınevi tarafından kitaptan çıkarılan önsöz yazı 13-19 Ocak 1991 "Yeni Ülke" gazetesi sayı 13'te yayınlandı.

İran'da, Humeyni"nin dönüşü ile işbaşına gelen mollalar cuntası, Kürt ve Azeri'lerin ulusal halklarını yok saymış. Ülkenin demokratik güçleri üstüne Şah'ı dahi aratan bir acımasızlıkla giderken. Kürt halkı "Komala" ve KDP-İran önderliğinde yeniden başkaldırdı. Bakalım Enver Hoca bütün bu dönemi nasıl değerlendiriyor.

"...Gerçekte de Ortadoğu'da nufuz alanları yaratmak isteyen özelliklede kalabalık bir Azeri nüfusun (yarısı SB'de diğer yarısı İran'da yaşıyor) olduğu İran'la ilgilenen Sovyet sosyal emperyalistlerinin müdahalesi çoktan başlamış bulunuyor. İran'da bu momentte yanlız orada değil Türkiye'de de hareket halinde olan Kürtlerde vardır. Aynı şekilde Kürtler Sb'de de yaşıyorlar. Bu koşullarda Sovyet sosyal emperyalistleri KGB vasıtasıyla da etkinliğini kullanmaya çalışacaktır.." (O.Ü.O sayfa 170-171)

Görülüyor ki, Enver Hoca Ortadoğu'daki egemen devletlerin sömürgeci tahakkümlerini sürdürebilmeleri için emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin öldürücü silahlarına ve yardımlarına muhtaç olduklarını, bu ülkelerin sonuçta anti emperyalist olamayacağı, anti-emperyalist bir tavır aranacaksa o da İran sömürgeciliğine karşı kurtuluş mücadelesi veren Kürt ve Azeri halklarının mücadelesinde aranması gerektiği gerçeğini de görmüyor yada görmek istemiyor. Kitabın 172. sayfasında da yazar, büyük önder Barzani'nin Kürt halkını örgütleme ve ayaklandırma çabalarını bozgunculuk olarak değerlendiriyor ve şöyle diyor:

"...Ortadoğu'daki ve elbetteki İran'daki gelişmeler ne ABD emperyalizmi ve nede genel olarak dünya emperyalizmi yararına gelişiyor. Bu durumda SB. tüm ülkeyi çabucak bir çatışma alanına çevirmeye hazırdır. Bununla birlikte o, "Tudeh" partisinin geniş güçlerini ve Molla Barzani, şimdiki durumda Irak'da değil Amerika'da olsada Kürtler ve Azerbeycan'lıları kullanarak bozguncu bir yöntemle çalışıyor. Onun (Barzani'nin-G) Amerika'da oluşu, SB'nin Azerbaycan'daki bozguncu ve müdahaleci tutumuna bir karşı ağırlık olmak üzere bu ülkeninde İran'daki Kürt faktörüne oynadığını düşündürüyor." (sayfa 172)

"...S.B. Humeyni'nin İslami Cumhuriyetinden otonomi isteyen Türkler (Azeriler kastediliyor-Ç) kadar, geçmişte de, dostları olan İran Kürtlerini harekete geçiriyor..." (sayaf 176)

İran'da Şah'ın devrilmesiyle başlayan dönem devrim ve karşı devrimin paralel geliştiği bir süreci başlatıyordu. Bir yanda Humeyni önderliğindeki gericikilik, karşı devrim misyonunu temsil ederken, karşısında devrim cephesinin başta ulusal demokratik hakları için savaşan Kürtler, Azeriler olmak üzere ülkenin demokratik güçleri temsil ediyordu.Tıpkı Türkiye'de 1920-1922 yıllarında Faşist kemalist kiliğin "Kuvay-i Milliye" hareketine hakim olarak devrim sürecini karşı devrimle sonuçlandırdığı gibi. Gerici Humeynist klik de İran'da başlayan devrim sürecinde harekete hakim olup, devrim sürecini karşı devrimle boğdular. Bütün ulusal ve demokratik güçleri tasfiye eden gerici Humeynistler İran'da Şah'a rahmet okutan bir uygulamanın faili oldular. İlerde göreceğiniz gibi yazarın kasıtlı yorumları İran'la sınırlı kalmayacak..."

"...Irak'da SB. Barzani ve diğerlerinin önderliği altında kürt kartına oynuyor ve bunlar (kürtler-Ç) El Bekir üzerindeki baskıyı azalmak ya da yoğunlaştırmak için onların kozları olmaya devam ediyor. Sovyetler İran'da da benzer şeyi yapıyorlar orada da Kürtler ve azerbaycanlılar Moskova'nın emirlerine göre hareket edebilirler ve ediyorlarda..." (Sayfa 216)

"...Irak'ta tehlikeli bir sorun olan Kürt sorununa gelince, Iraklılara Arnavut'lu-

ğun kimsenin iç işlerine asla karışmadığı, Irak'ın devlet bütünlüğünden yana olduğu ve bu ülkenin iç işlerine emperyalist ve revizyonist devletlerin müdahalesine ve entrikalarına karşı olduğu çok açık bir şekilde anlatılmalıdır..." (sayfa 226-227)

"...İran halkının devrimini baltalamak için gericiliğin kullandığı diğer bir engelde düşmanlıkları körüklemek ulusal azınlıklar sorunlarını kışkırtmaktır. Gericilik, bu önemli anti-emperyalist ve "Müslüman yanlısı" ayaklanmayı zayıflatmak için Azerbaycanlılar Kürtler vb.lerin ulusal duygularını kışkırtıyor. Ulusal duyguların kışkırtılması şimdiye kadar olduğu gibi anti-emperyalist hareketleri ve ulusal kurtuluş savaşlarını sabote etmek için emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin ve tüm gericiliğin ellerindeki bir silahtır. Bu nedenle ulusal azınlıklar sorununun çözümünün şimdinin önemli bir sorunu olmadığına dair partimizin tezleri doğrudur. Şimdi Kürtler, Tacikler, Azerbaycanlılar ve diğerleri eğer mümkünse Marksist-Leninist esin ve öğretiye göre emperyalizme ve uşaklarına karşı mücadele etmelidirler. SB. de yaşayan bugün köleleştirilmiş olarak baskı altında tutulan Kürtler, Tacikler ve Azeriler herşeyden önce Rus sosyal emperyalizmine karşı mücadele etmek zorundadırlar..." (sayfa 255-256)

"...Irak'ta insafsız emperyalist antlaşmalarla bir kaç ülke arasında bölünmüş büyük bir halkın parçası olan Kürt azınlık vardır. Türkiye, SB. ve İran'da da Kürtler yaşıyor. Kürtler ve Iraklılar arasındaki mücadele ve savaş bir çok kez açığa çıktı. Ulusal çelişkilerin yaşandığı Irak'ta bu çelişkiler özellikle Sovyetler tarafından kışkırtılır, ve zaman zaman doruk noktasına ulaşır..." (sayfa 206)

"...Ayrıca askeri eylemlerinin yanısıra, İsrailliler, yeni yahudi yerleşim alanları yaratmak için yeni topraklara ve Filistinlilerin mallarınıda gaspetmeye devam ediyorlar.

Filistinlilere karşı uygulanan bu insanlık dışı eylemler, bu vahşi terör Büyük Sırp Tito'cular tarafından bu günlerde vahşi bir teröre maruz bırakılan Kosava'lı kardeşleriiz için duyduğum üzüntüyü de artırıyor. Tam da Tel-Aviv'in ırkçı yahudileri gibi Büyük Sırp Tito'cuları da yanlızca Yugoslav anayasasına dayalı politik ve ekonomik haklarını talep ettikleri için, Kosava'lı Arnavutlara karşı yasa dışı araçlarla şiddet ve terör uyguluyorlar..." (sayaf 268)

"...Arap halklarının İsrail'li işgalcilere ve patronları Amerika'lılara karşı mücadeleleri daha büyük boyutlar ve yoğunluk kazandı. Bu mücadelenin merkezinde tam on yıldır ve son derece güç koşullar altında, İsrail'lilerce gaspedilen anavatanlarına dönmek ve orada özgür ve bağımsız olarak yaşamayı sağlamak için görkemli bir savaş başlatan kahraman Filistin halkı vardır..." (Sayfa 269)

Enver Hoca'nın Ortadoğu Üzerine Düşünceleri ve özellikle Kürt ve Kürdistan sorununa dair düşünce ve değerlendirmeleri özet olarak yukarıda gördüğümüz gibidir.

Sonuç itibariyle şu denilebilir.

1- En iyi niyetle Enver Hoca'nın Kürtler ve Kürdistan sorunun da bilgi sahibi olmadığıdır. Veya yanlış ve art niyetli kaynaklardan bilgilendirilmiştir diyebiliriz. Fakat böyle bir sonuç çıkaramayacağımızı yine yazarın kendisinden öğreniyoruz. Çünkü yazar kitabın 206.cı sayfasında Irak Kürtlerini, insafsız emperyalist antlaşmalarla bir kaç ülke arasında bölünmüş büyük bir halkın bir parçası olarak görüyor. O halde sormak gerek emperyalist antlaşmalarla parçalanmış ve bu parçalanmışlık üzerine sağlanan statukoya, bu halkın birleşme arzusuyla yıkmak isteği ve mücadelesi anti-emperyalist değil midir? Yoksa emperyalist antlaşmalar sonucu sağlanan mevcut statükonun uygulayıcıları ve muhafızları olan egemen sömürgeci devletleri anti-emperyalist yapan mantık nasıl izah edilebilir.

2- Kitabın 226.cı sayfasında; yazar, Türkiye ve Irak'a gidecek bir ticari hayatın başkanı olarak Ticaret bakanı ile yapılan bir toplantıda; Arnavutluk'un Irak'ın devlet bütünlüğünden yana olduğu ve emperyalistlerin Kürtleri kışkırtarak karışıklık çıkarmalarına karşı olduğu açık bir şekilde anlatılmalıdır diyor. Hayret! Bir ticari heyet bir ülkeden bir ülkeye giderken alabileceği ve satabileceği malların ve kaynakların listesini götürür. Fakat Arnavutluk Irak'ın toprak bütünlüğünü korumak işin askeri çıkarma yapıyormuş edasıyla bir ticari heyet gönderiyor. Irak Kürdistan'ında sömürgeci tahakümün sürmesi ve dolayısıyla emperyalistlerin anlaşmalarla garanti ettiği statükonun devamı anlamına gelen Irak'ın devlet bütünlüğünün korunmasını savunmak farkında olmasa dahi adamı emperyalistlerle hem fikir yapmıyor mu? Mazlum halkların kaderini ticaret konusu yapmak insanlığa ve hele hele sosyalist ahlaka hiç yakışıyor mu?

3- Sayın Enver Hoca kitabın 255.ci sayfasında ulusal azınlık sorunlarının emperyalizm ve gericiliğin elinde bir silah gibi kullanıldığına dikkat çekerken AEP'nin ulusal çelişkileri ve sorunları erteleme kararının haklılığını ve doğruluğunu Kürtler ve Azerilerin kötü pratiğiyle gerekçelendiriyor. Onlara cihan şumul bir anti-emperyalist savaş cephesine katılmalarını, güçlerini emperyalizme ve uşaklarına karşı savaşa kanalize etmelerini salık veriyor. Hepimiz iyi biliyoruz ki, Cihan şumul bir anti-emperyalist cephe yoktur. Olsa dahi hiç bir şey ulusal sorunların ertelenmesinin gerekçesi değildir. Sömürge bir ulus için en kutsal şey özgürlüğü ve bağımsızlığıdır. Zaten söz konusu parti kararında dahi, yazarın samimi olmadığı Filistin ve Kosova sorunlarının anlatımında ortaya çıkıyor.

Kitabın 269. sayfasında Filistin sorununa çözüm olarak kendi toprakları üzerinde özgür ve bağımsız bir yaşamın temininden bahsediyor. Bizce de doğrudur. Ancak bu çifte standart niye? Aynı özgür ve bağımsız yaşam neden Kürtlere layık görülmüyor? Bir yandan kürtlerin ulusal sorununu sömürgeci devletlerin bir iç meselesi olarak görüp, sömürgeci devletlerin toprak bütünlüğünün savunucusu olacaksınız, diğer yandan sizin mantığınızla yola çıkarsak İsrail'in içişlerine müdahale edeceksiniz.

268. sayfasında da Filistinlilerin gördüğü zulüm anlatılırken Büyük Sırp Titocuların, Kosova'da yaptığı zulümle özdeşleştiriliyor. Ve haklı olarak Yugoslavya'nın Kosova'lı Arnavut'lara karşı yasadışı araçlarla saldırmasından şikayet ediliyor. Ancak neden Irak'ın kullandığı napalm ve fosfor bombaları gibi yasak silahlardan şikayet edilmiyor?

Olayın ilginç tarafı yazar, Kürt ulusunun dört parçada yoğunlaştırdığı ulusal kurtuluş mücadelesini emperyalistlerin bir kışkırtması olarak değerlendirirken, Sovyetler Birliğindeki Kürtlerin mücadele etmelerinin gerekliliğinden ve zorunluluğundan bahsediyor. Yanlış anlaşılmasın Sovyet kürtlerini çok sevdiği için değil, herhalde Kürtlerin başlarını vurmaları için daha büyük bir taş düşünemediği için mücadele alanı olarak Sovyetler Birliğini gösteriyor.

IRAK FAŞİST REJİMİNİN GÜNEY KURDİSTAN"DAKİ KATLİAMLARINA KARŞI, AVRUPA"DA KİTLESEL EYLEMLER

Halepçe katliamı ve Güney Kürdistan"daki son katliamları protesto etmek, halkımızla dayanışmak için, Avrupa"nın değişik ülkelerinde yoğun eylemler yapıldı. Aşağıda bu eylemlerden bir kesit sunuyoruz.

Halepçe katliamını protesto için, İsviçre"nin Bern kentinde geniş katılımlı bir protesto yürüyüşü düzenlendi.

Almanya"nın Bonn şehrinde aynı nedenle düzenlenen yürüyüşe; aralarında hareketimizinde bulunduğu ve Rızgari, Kawa, Kürdistani cephe, KSSE ve Feyka Kürdistan"ın da katıldığı büyük çaplı bir yürüyüş düzenlendi.

Paris"te; TSK, Ala Rızgari Platformu, Kawa, PKK, Kürdistani Cephe taraftarlarınca düzenlenen protesto yürüyüşünden başka; Güney Kürdistan"da yaşanılanları protesto amacıyla, Türkiye ve Kürdistan"lı esnaflardan büyük bir kesimi, 6 Nisan"da kepenk indirdi. Arkadaşlarımızın da, içinde yer aldığı, Malbenda Kurd derneğince; bir çok dilde bildiriler dağıtıldı, eylemler yapıldı,

İsveç"te, körfez krizi akabinde, 17 Kürdistan"lı örgüt; ortak bir komite oluşturdular. İsveç kürdistan Fedarasyon"uyla birlikte eylemler organize edildi. Stockholm"de Amerikan konsolosluğu binası önünde, bir haftalık açlık grevine; Birçok Kürt yurtseverinin yanısıra, Kürdistan"lı kadınların yoğun katılımı oldu. Bunun dışında çeşitli konsoloslukların önünde gösteriler yapıldı, bildiriler dağıtıldı. Irak konsolosluğuna doğru yapılan yürüyüşe, 3000"nin üzerinde kitle katıldı. Ayrıca İsveç Kürtlerin İnsani Haklarını Koruma Komitesince(Kürt Fedarasyonu ve İsveçli bazı örgütlerin işbirliğiyle), yürüyüş düzenlendi ve her C.tesi miting gerçekleştirildi.C.tesi mitingleri devam ediyor. Bu mitinglerde, İsveç dişişleri bakanı Sten Andersson dahil olmak üzere bir dizi tanınmış tiyatro sanatçısı, şarkıcı, politikacı vb. konuşmalar yaptılar. İsveç genelinde para toplama kampanyası başlatıldı. Sayısız bildiri dağıtıldı. Irak konsolosluğuna yürüyüşte, olay çıktı; Yürüyüşçüler, konsolosluk binasına yakın yerde polisin sert müdahelesine maruz kaldılar. Olaydan sonra 32 kişi göğaltına alındı. Irak konsolosluğunun ateşe verilmesi ve Elçilikten göstericilere ateş açılması, İsveç basınını bir süre meşgul etti. Olayla ilgili birçok kişi gözaltına alındı. İsveç hükümeti, elçilikten ateş eden görevlinin kimliğinin açıklanmasını bir ültimatomla elçiliğe bildirdi. İzinsiz silah bulundurdukları ve kitleye ateş açtıkları gerekçesiyle, kullanılan silah teslim alındıktan sonra elçilik görevlisi sınır dışı edildi.

Londra"da, binlerce Kürdistan"lının katıldığı yürüyüş ve miting gerçekleştirildi.Irak elçilik binası, bir grup tarafından basıldı, resmi evraklar yakıldı, binaya hasar verildi.

Finlandiya"nın başkenti, Helsinki"de, elçilik binası önünde gösteri yapıldı, elçilik görevlileriyle çıkan kavgada, elçilik görevlileri dayak yedi. Burada da elçilik binasından, göstericiler üzerine ateş açıldı.Almanya"da da, bu kez Küba elçiliği önünde gösteri yapan göstericilerin üzerine ateş açıldı. Şüphesiz, Avrupa"da eylemlilikler bu kadarla sınırlı değil, yer darlığı nedeniyle yazamadığımız, yapılmış ve yapılmakta olan daha birçok eylemler vardır.

(Çeşitli Avrupa ülkelerinden H.Gel muhabirlerinin gönderdikleri haberlerden derlenmiştir.)

HALEPÇE KATLİAMI UNUTULMUYACAK

Mart ayının Kürdistan tarihindeki önemini hepimiz bilmekteyiz. Mart ayi Kürdistan tarihinde önemli direnişleri çağrıştırırken, kimyasal gazların -tüm dünyanın gözleri önünde- halkımız üzerinde kullanıldığı bir kara gün olan **HALEPÇE** katliamınada denk düşmektedir. Uluslararası ırkçılıkla mücadele gününede denk düşen Newroz yine bu ay içerisinde kutlanmaktadır.

Birliğin yakıcı bir ihtiyaç olduğu bu günlerde, bizlerde TSK sempatizanları olarak Bremen'de iki ayrı platform oluşturduk. İlk platform Şubat ayının sonlarına doğru TSK-Bremen, Devrimci-işçi Bremen, ERNK sempatizanları, TİKB-Bremen, Partizan-Bremen adlı örgütlerle oluşturuldu. Hareketimizin idelojik-politik hattı doğrultusunda bir dizi eylemlikler ortaya koyduk. Önceleri çerçeveleri daha dar tutulan Kürdistan ve Türkiye basın komitesi, platformun boyutlarını genişleterek, Alman kamuoyuna gerçek ve doğru haberleri ulaştırmak, Kürdistan ve Türkiye'deki gerçek durumdan haberdar etmekti. Aktif olarak katıldığımız eylemlikler şunlardır.

-Gerçek haberciliğin önemi vurgulanarak, Kürdistan ve Türkiye'deki genel durumu konu alan bir basın bildirisi hazırlandı. Gerekli yerlere Almanca ve Türkçe dağıtımı yapıldı.

-Bremen'deki basın kuruluşlarına, Ortadoğu'da, Kürdistan'da ve Türkiye'de gerçek durum konulu bir konferans verildi. Çok sayıda Alman demokratlarınında izlediği konferans dia gösterisi ile sona erdi.

-Halepçe katliamının 3.cü yıl dönümü nedeniyle bir yürüyüş düzenlendi. Etkin olarak katıldığımız yürüyüşte Halepçe katliamının nedenleri ve sonuçları üzerinde, Almanca-Türkçe konuşmalar yapıldı. Yürüyüş alanındaki folklor ve müzik gösterileri ile yürüyüş sona erdi.

Oluşturduğumuz Kürdistan ve Türkiye basın komitesinin çalışmaları hala devam etmektedir.

Üyesi bulunduğumuz Bremen Yabancı Dernekler Kültür Fedarasyonun Mart ayını Kürdistan'lı kuruluşlara ayırması ile başlayan bir dizi eylemlikler genellikle kültürel çalışmaları kapsamaktaydı. Aktif olarak katıldığımız eylemlikler şunlardır;

-2 Mart 1991 tarihinde Kürdistan Kültür gecesi düzenlendi. Derneğimizin folklor ekibinin çıktığı gecede Bay Basur grubu ve Ozan Rezan'ın türküleri ile son buldu.

-15 Mart 1991 tarihinde Kürdistan halkının tarihi konulu bir seminer verildi.

-Kutbettin Özer tarafından Almanca verilen seminere ilgi büyüktü.

-17 Mart'ta Halepçe Katliamı'nın anısına bir gece düzenlendi. Ozan Şıvan Perwer'in katıldığı gece folklor gösterisi ile sona erdi.

-19 Mart'ta Kürt Ozan'ı Cigerxwin'in anısına şiirlerin okunacağı bir gece düzenlendi. Kürt sanatçısı Gundi'nın katılımıyla gece sona erdi.

-25 mart'ta Kürt halkı ve Kürdistan konularını içeren filim gösterileri yapıldı.

Tüm bu eylemliklerde Stand açıldı. Yayın organlarımız düzenli bir şekilde dağıtıldı, satıldı.

Hareketimize gelir elde etmek için yemek standı açıldı; 1130;DM gelir elde edilerek hareketimize gönderildi.

Heviya Gel
Bremen Muhabiri

"NASIL YAPMALI?"YI OKUDUNUZ MU?

Lokman POLAT

Okumanın en güzeli öykü ve roman okumaktır. Klasik roman okumanın tadı ise bambaşkadır. Devrimci bir kişilik kazanmada romanların önemli bir katkısı vardır. Toplumsal olayları, insanlar arasındaki ilişkileri, mücadele içerisindeki bireyin (kadronun) rolü, kadın ve erkek ilişkilerinin sosyal gerçekliği, romanlarda akıcı bir dille anlatılır.

Herhangi bir ülkedeki başarıya ulaşmış bir devrimin en iyi bir şekilde anlamanın, öğrenmenin yolu o ülkedeki devrimi konu alan romanları okumakla özümlenir. Şanlı Ekim sosyalist devriminin başarıya ulaşmasından sonra sosyalizmin kuruluşuna geçiş sürecini en iyi bir şekilde anlatan Gladkov'un "çimento" (ikinci baskıda adını "fabrika" koydular) adlı romanıdır. Gerek Ekim devrimi ile ilgili, gerekse de ikinci dünya savaşında Alman faşizmine karşı Sovyet halklarının devrimci savaşımıyla ilgili olarak yazılan birçok roman vardır. Bu romanlarda örgütsel çalışmaların ve devrimci savaşımın pratik yönleri üzerine eğitici, yol gösterici deneyimler var. Bu tür romanları okumak, kavramak ve onlardan ders ve deneyimler çıkarmak gerekir.

Sovyet yazarlarından İlga Ehrenburg, Aleksandr Bek, Ostrovski, Simonov, vb. yazarların yazdığı romanlarda devrimci mücadelenin diyalektiği usta bir şekilde işlenmiş. Bulgar yazarlarından Dimitir Dimov'un "tütün"ü ve Mitka Gribçovan'ın "Seni halk adına ölüme mahkum ediyorum" adlı romanları ile Koralofun "Partizanın kızı" romanında devrimci militan kişilik ve toplumsal kurtuluş mücadelesini teması usta bir şekilde anlatılmış.

Elbetteki dünyadaki diğer tüm halkların yazarları, yazdıkları romanlarda, kendi toplumlarının gerçeklerini dile getirmişler, getiriyorlar. Sovyet ve Bulgar yazarlarını sadece bir örnek olarak verdim. Tabii ki, ilerici, devrimci yazarlar, sosyalist gerçekçi toplumsal sanat ve edabiyat anlayışı çerçevesinde eserlerini yazarlarken, onun yanı sıra "sanat sanat içindir" anlayışı ile hareket eden ve yaratıkları ürünleri ile gericiliğe hizmet eden yazarların yazdıkları romanlarda var. Bu tür romanlar, toplumsal gelişmenin önüne set çekmek gerici adet ve gelenekleri toplum içerisinde canlı tutmak, sosyal alanda yoz ve kapalı bir ilişkinin sürdürülmesine hizmet ediyorlar.

Toplumsal yapının özünde var olan çelişkileri gün yüzüne çıkaran, insan ilişkilerinin modern bir yapıya bürünmesine hizmet eden, ileriye doğru, gelişmeye açık bir tema işleyen romanlar, toplumsal değişmeye hizmet eden önemli bir işlev yerine getirmiş oluyorlar.

Birer bilgi hazinesi olan romanlar insanlara ve özellikle devrimcilere çok şey öğretirler. Romanlar aynı zamanda insanda okuma sevgisini yaratan birer araçtırlar. Yaşanmış sosyal ilişkilerdeki tüm çetrefilleri, insanların piskolojik yapısını, karekterlerini, karşılıklı sevgi ve saygıya dayanan insani ilişkileri, düzenbazlığı ve dürüstlüğü, kariyerizm ve fedakarlığı ve daha saymadığım birçok olguyu romanlarda bulmak mümkündür.

Bu tür sosyal fenomenler en iyi bir şekilde klasik romanlarda işlenmiş. Zaten onları klasik yapanda ve günümüzde de değerlerini yitirmeyişlerinin nedeni sanatsal, estetik ve edebi yanlarının üstün oluşu ve klasik romanda işlenen ana temanın toplumsal gelişmeye açık bir muhteva içermeleri ve siyasal ve sosyal değişime hizmet etmeleridir.

Türkiye'de "Türk romanı varmıdır, yokmudur?" diye tartışılıyor. Fethi Naci'ye göre türk romanı yoktur. Bu tartışmaya burada girme gereğini görmüyorum. Zaten bu tür bir tartışma kürt sosyalistlerinin görevi de değildir. Yanlız şunu açıkça diyebilirim ki, Türkiye'de klasik roman yok. Türkiye'de basılan klasik romanların tümü çevri romanlardır. Bu çeviri klasik romanların ezici bir çoğunluğuda Rus yazarlarına aittir. Tolsoy'un, Çernişevski'nin, Turgenyev'in, Puşkin'in, Dostoyevski ve diğerlerinin edebi klasik eserleri türkçeye çevrilip yayınlanmıştır.

Rus yazarlarının bu klasik eserleri içerisinde önemli bir yer tutan, dünyadaki bir çok dile çevrilen, N.G. Çernişevski'nin **"Nasıl yapmalı?"** adlı klasik romanı üzerine kısaca durmak istiyorum:

Nasıl yapmalı? Türkiye'de şimdiye kadar 4 baskı yaptı. Roman iki ciltten oluşuyor. Kuzey yayınları ve Yar yayınları ayrı ayrı bu romanı basmışlar.

Nasıl Yapmalı? adlı klasik romanı her ilerici her devrimci ve özellikle devrimci kadınlar okumalıdır. (Düşünüyorum da, acaba kürt devrimci kadınlarından kaç kişi bu romanı okumuş?) Çünkü bu klasik romanı okuyan her devrimci kadın bu romanda kendisinden bir parça görür. (Şunu da belirteyim, kürt kadınları Gladkov'un çimento adlı romanında yiğit, devrimci ve fedakar bir kadın olan Daşa'da kendilerini daha çok görürler.)

Nasıl Yapmalı? günümüzden 128 yıl önce yazılmış. Çernişevski bu romanı Çar'ın **petropavlosk** zindanında yazmış. Roman kadının ezilişini, içinde bulunduğu esareti ve kadın-erkek arasındaki modern ilişkiyi lirik ve akıcı bir dille anlatıyor.

Nasıl yapmalı? nın teması kadın sorunudur. Aşk, karşılıklı saygı ve sevgiye dayalı gönüllü evlilik romanın başlıca konularını oluşturur. Ama romanın ana

(temel) konusunu sadece bunlar oluşturmuyor. Romanda Rahmetov gibi devrimci kişiliğe sahip bir militanın sahip olduğu özellikler, kitleler içerisindeki çalışma tarzı, insanlarla olan ilişkileri vb. temalarda işleniliyor.

Özellikle devrimci kadınların merakta bırakmak ve onları nasıl yapmalı? romanını okumaya sevk etmek için romanın temel özelliğini esas olarak değindiği temayı açıklamayacağım.

Yanlız aşk ve kadının mutluluğu üzerine romanda işlenen şu temayı belirtirsem, sanırım herhangi bir devrimci kadın bu klasik romanı okumamazlık edemez.

Uzun bir süre aile baskısı altında inleyen, düzenbaz ve ahlaksız birisi tarafından aldatılmak istenen, çok acı ve ızdırap çeken, ama daha sonra çok sayıda genç kızı yoksulluğun ve çirkefin batağından çıkaran Vera Pavlovna"ya (romandaki ana kahraman) göre kadının mutluluğu nedir? İşte şimdi size Vera'nın bu konudaki görüşlerini açıklayayım, o zaman siz devrimci kürt kadınları bu klasik romanı, severek okursunuz.

Vera Pavlovna'ya göre kadının mutluluğu, duygularını dile getirmesinde, aşkta eşit olmasında değildir. Erkekle toplumsal eşitliğini her bakımdan sağlamadıkça mutlu olmaz kadın. Eşitliğin olmadığı yerde gerçek aşk ve mutlulukta yoktur. Kadına saygının olmadığı yerde, aşkın sevincide yoktur.

Şunu da belirtmek gerekir ki, Çernişevski Nasıl yapmalı? adlı klasik romanında Vera Pavlovna tipiyle kendini toplumun devrimci dönüşümüne adayan kadının destanını yazmıştır. Şimdi de Nasıl Yapmalı? romanın yazarı Çernişevski ile ilgili bazı şeyleri belirteyim:

Çernişevski Rusya'daki ilk devrimci hareketin seçkin öncülerinden biridir. Çar'ın zulmüne karşı hiç bir zaman boyun eğmemiştir. Çernişevski'nin devrimci faaliyetleri ve edebi, sanat alanındaki yazınsal etkinlikleri Çarlık için büyük bir tehlike haline geldiği için Çar'ın gazabına uğradı. Çar önce Çernişevski'nin o dönemde çıkardığı ileri-devrimci bir yayın olan "Sovremeneik-çağdaş" dergisini kapattı. Sonrada Çernişevski yakalanıp zindana atıldı. Zindanın küçücük bir hücresinde tam iki yıl yapayalnız kaldı. Ne ile suçlandığını ona bile söylememişlerdi. Daha sonra mahkeme, sahte belgeleri kanıt göstererek "mevcut düzeni devirme yönünde düşünceleri olduğu" gerekçesiyle onu 14 yıl madenlerde kürek cezasına, ömür boyuda Sibirya'ya sürgüne mahkum etti. Çernişevski Sibirya'da 20 yıl kaldı. Sibirya'da da boş durmadı. Yazın, estetik, felsefe, eleştiri, ekonomi ve politika üzerine binlerce sayfa bilimsel yazıdan başka, "prolog" adlı bir roman yazdı.

Diğer tüm klasik roman yazarları içerisinde, Rus edebiyatında bütünüyle devrimci kadın tipini yaratan ilk yazar Çernişevski'dir.

Rusya'daki marksist hareketin ilk öncülerinden biri olan Pelhanov Nasıl Yapmalı? romanı için şöyle diyor: "Hangimiz, hemde defalarca okumadık bu romanı? hangimiz hayran olmadık. Çoğumuzun pisliklerinden arınıp daha güzel, daha temiz, daha canlı, daha atılgan, daha yürekli olması onun sayesinde değil midir? İlk yayınlandığı günden neredeyse bugüne kadar Rusya'da baskı makinaları, tezgahlar hep onun için uğuldamadı mı"?

Lenin'de bu romanı iki kez okumuş. Çar tarafından idam edilen Lenin'in abisinin en çok sevdiği roman Nasıl Yapmalı? idi. Kropotikin belirttiğine göre "Nasıl Yapmalı? o dönemin rus gençliği için bir tür siyasal proğram niteliğine bürünmüş." Çünkü Çernişevski bu romanda erkek ile kadın arasındaki özel ilişkiye, aşka, evliliğe, aileye sosyalizmin ahlak ilkerini uyguladığı için gençlik arasında büyük bir yankı yaratmıştı.

Lenin'in değerli eşi, hayat ve mücadele arkadaşı N.Krupskaya anılarında Nasıl Yapmalı? için şöyle diyor: "Lenin öyle büyük bir dikkatle okuyordu ki, bu romanın, satır aralarına öyle incelikler bulup çıkarıyordu ki, şaşıp kalıyordum".

Yazıyı Nasıl Yapmalı?yı, eleştiren menşevik N.Valentinov'a Lenin'in verdiği cevaptan bir alıntı ile sonuçlandırmak istiyorum.

"Ne dediğinizin farkındamısınız siz? Bakın açıklıyorum: "Nasıl Yapmalı?" İlkel, yavan, zayıf demeye kimsenin hakkı yoktur! Yüzlerce insan bu kitabın etkisiyle ilerici olmuştur. Çernişevski ilkel ve yavan şeyler yazmış olsaydı bu hiç mümkün olabilirmiydi? Örneğin benim ağabeyim bu kitaba vurgundu; Bende vurgunum. "Nasıl Yapmalı?"ya. Beni derin bir biçimde ikinci kez sürmüş, çapalamıştır bu kitap. Sorabilir miyim, ne zaman okudunuz siz "Nasıl Yapmalı?"yı? Ağzı süt kokarken okuyanlara bu kitabın vereceği bir şey yoktur. Genç yaşlarda okunduğunda anlaşılmayacak derin düşüncelerle dolu ve çetrefildir Çernişevski'nin kitabı. Sanırım ilkez ondört yaşındayken okumaya çalışmıştım "Nasıl Yapmalı?"yı. Hiç bir yarar sağlamayan, üstün körü bir okumaydı bu. Ağabeyimin idam edilmesinden sonra Çernişevski'nin romanın onun en sevdiği kitap olduğunu bilerek yeniden elime aldım. "Nasıl Yapmali?yı" Ve bu kez bir kaç gün değil, birkaç hafta sürecek bir okumaya giriştim. Ancak o zaman anlıya bildim derinliğini. Öyle bir iki atımlık değil, insana yaşam boyu yetecek bir baruttur bu kitap. Hiç zayıf bir kitabın böylesine güçlü bir etkisi olabilir mi...?"

KAYNAKLAR:

1- N.G. Çernişevski, Nasıl Yapmalı?, cilt 1-ll

2- M.Beyhan, Nasıl Yapmalı?da ne yapılıyor?

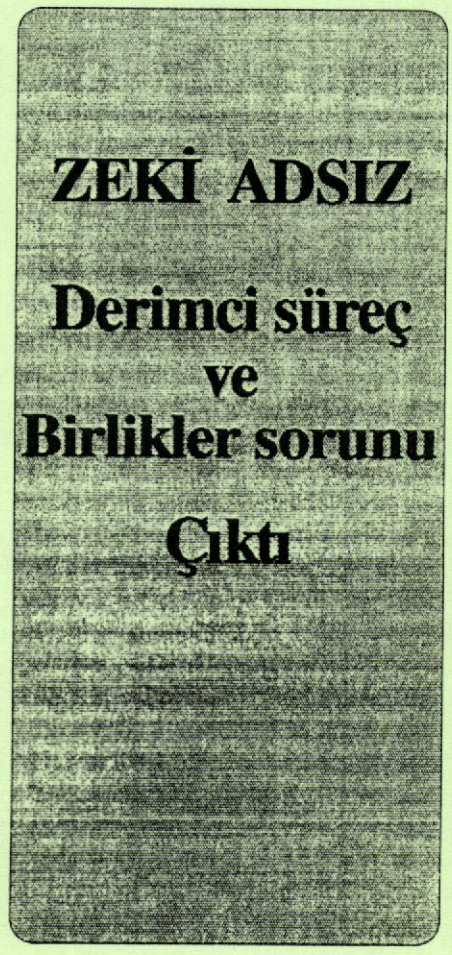

İŞKENCE SONUCU KANSER

Lokman

12 Eylül 1980'de yapılan faşist darbeyle işbaşına geçen faşist cunta Türk işçi sınıfı ve mazlum Kürt halkına karşı yoğun bir terör uyguladı. Yüzbinlerce ilerici, yurtsever ve devrimci işkence tezgahlarındn geçirildi. Birçok devrimci yurtsever işkencede katledildi, birçoğu sakatlandı, tedavisi mümkün olmayan ağır hastalıklara yakalandı. Bu hastalıklar sonucu çoğu insan, yaşamını yitirdi. Halen birçok devrimci bu hastalıklarla cebelleşiyor.

Devrimci sosyalist hareketimizin değerli önderi Zeki Adsız yoldaş da yakalandığı amansız kanser hastalığından dolayı yaşamını yitirdi. Zeki Adsız yoldaşın şehitler kervanına katılmasından sonra onun anısına yazdığım "Devrimci Sosyalist Bir Önder Zeki Adsız" başlıklı yazımda kanser hastalığının işkenceyle olan ilişkisini şöyle belirtmiştim: Zeki Adsız (K.Saleh) yoldaşın katilleri sömürgeci faşist işkencecilerdir. 1979'da faşist sömürgecilere tutsak düşen Zeki Adsız yoldaş o dönem en ağır işkencelerden geçirildi. Günlerce ona en ağır işkence yapan faşist polisler onu çözemedikleri ve onun ağzından tek kelime alamadıkları için kudurarak onun kaburga kemiklerini kırarak hınçlarını almaya çalıştılar. Zeki Adsız yoldaşın ölümüne sebep olan esas neden o dönemde ona yapılan ağır işkencedir. (Bakınız H.Gel özel sayı. Mayıs 1990)

Yukarıdaki öngürülerimi doğrulayan bir haber haftalık Tempo dergisinde çıktı. Bu dergide işkence sonucu kansere yakalanan Sedat Karaağaç ile ilgili bir haber-yorum var. Şöyle yazıyor Tempo dergisi: <205şkence sonucu sakat kalan yığınla insan var. Bunlara işkence sonucu "kanser olan" biri daha eklendi. Sedat karaağaç 33 yaşında, silahlı eyleme karıştığı ve bir örgüte üye olduğu gerekçesiyle dokuz yıldır cezaevinde. Eskişehir'den Aydın cezaevine nakledilen 259 tutuklu ve hükümlü arasında o da vardı. Aydın'da iki kişininde ölümüyle sonuçlanan işkenceler sırasında, Sedat karaağç'ta çıplak durumda tek ayağından çekilerek yerde sürüklendi. Bunun sonucunda sırtındaki et beni patladı ve halk arasında "kara kanser" denilen, bilimsel adı "Malign melanom" olan ölümcül bir tür kansere yakalandı. Şimdi Numune Hastahanesi mahkumlar koğuşunda. Dr. Ata Soyer'e göre Sedat karaağaç'ın 7-8 aylık ömrü var. (Bak. Tempo haftalık dergi yıl 3, sayı 2.)

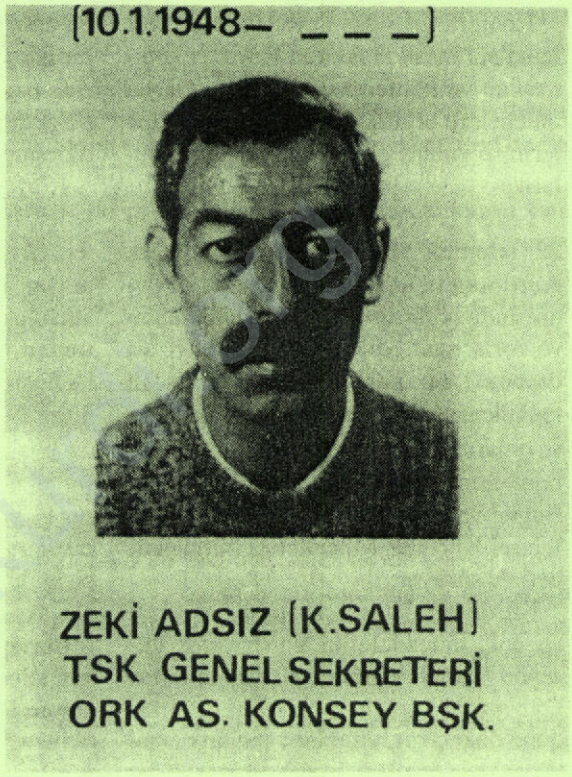

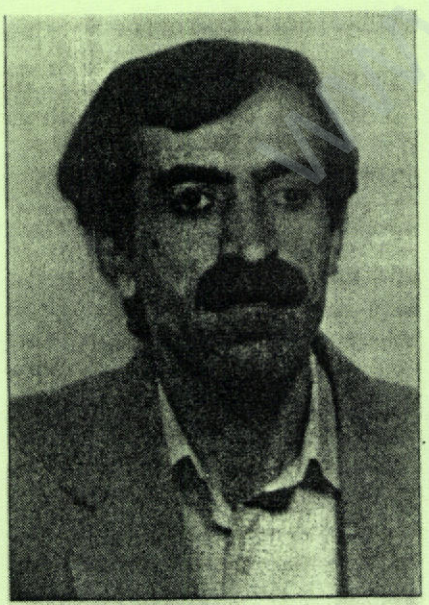
Mehmet Altan

Geçen ay (26.03.1991) Mehmet Altan adlı KUK'çu bir arkadaş da kanser hastalığından dolayı yaşamını yitirdi. M. Altan arkadaş da sömürgeci faşistlerin işkence tezgahından geçti. Ağır işkence gördü. M. Altan hem işkencehanede, hemde Diyarbakır cezaevinde faşist sömürgeci baskı ve zulme karşı direndi. O da ateşin ve Güneş'in bir çocuğu olarak faşizme boyun eğmedi. Kürt devrimci ve yurtseverliğine yaraşır bir tavır takındı. Bunun bedelini ise yaşamıyla ödedi ve Kürdistan devrim şehitleri kervanına katıldı.

Zeki Adsız'ların, Mehmet Altan'ların bağımsız, birleşik demokratik kürdistan için mücadele bayrakları yere düşmeyecek, onların yoldaşları bu mücadele bayrağını zafere kadar dalgalandıracaklardır.

Stockholm "Kürt Konferansı"na Kuzey Kürdistan"lı 10 parti; örgüt ve hareketlerin Konferansa ortak sundukları raporu okuyucularımıza sunuyoruz. (H.Gel)

SAYIN DİVAN BAŞKANLIĞI, SAYIN DELEGELER

Konferansı düzenleyen İsveç kürt halkı'nın İnsan Haklarını Koruma komitesi'ne ve konferansa katılan siz sayın delegelere örgütlerimiz adına teşekkürlerimizi sunar, hepinizi saygıyla selamlarız.

Lozan Konferansı sonucu imzalanan 23 temmuz 1923 tarihli Antlaşması, Kürdistan'ı Orta-doğu'daki dört devlet arasında bölüştürdü. Ülkesi parçalanan ve zorla işgal edilen Kürt ulusu, rızası dışındaki bu parçalanmışlığı ve işgali kabullenmedi. Her türlü olanaksızlığa ve onlarca kez büyük katliamlarla karşılaşmasına karşın, direnişini sürdürdü. Bugün de ulusumuzun vermekte olduğu Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bütün şiddeti ile sürüyor.

Kürdistan Ulusal kurtuluş hareketi en çok, mücadelesini uluslararası düzeyde kabul ettirmekte zorlanmıştır. Dünyadaki güçler dengesi, Ortadoğu'daki çıkar hesapları, zengin petrol kaynakları üzerindeki pazarlıklar, Kürdistan sorununun, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin görmezlikten gelinmesine neden olmuştur.

Yüzyıla yakın süren mücadele, yaşanılan bunca katliamın ardından dünya kamuoyu Kürdistan sorunuyla son yıllarda ilgilenmeye başlamıştır. Bunda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin vardığı boyut yanında, Kürt halkının dostlarının gayretlerininde büyük payı olduğunu vurgulamak isteriz.

Dünya kamuoyunda, Kürdistan sorunu çözülmeksizin bölgede kalıcı bir barış ve demokratikleşmenin sağlanamayacağı bilinci gelişiyor. Bu nedenledir ki, Kürdistan sorununun da çözüme kavuşturulması istenmekte ve bu yönde çaba sarfedilmektedir.

Kürdistan sorunu sadece Kürt kimliğinin tanınması, kültürünün tanınması ve bu bağlamda bazı haklara sahip kılınması değildir. Sorun Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce ve en geniş bir biçimde belirlemesidir. Kürdistan'da bu amaçla mücadele verilmektedir. Ve bir gerçektir ki, Kürt ulusu kendi kaderini özgürce belirlemediği sürece, ne bölgede kalıcı bir barış, ne de demokratikleşme sağlanabilecektir.

Körfez savaşı sonrası Birleşmiş Milletler, Irak ile savaşta etkin olan devletler, Ortadoğu'da yeni bir yapılanmanın arayışı içindeler. Bu, bölgede ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklar açısından tarihi bir fırsattır. Günümüzde bu fırsat en iyi biçimde değerlendirilmelidir. Burada Kürt halkının dostlarına da büyük görevler düşüyor. Konferansın bu açıdan önemi büyüktür. İnanıyoruz ki, buradan çıkacak bir ses, alınacak bir karar, Kürdistan sorununun en iyi biçimde çözümü için verilmiş bir mesaj olacaktır.

Biz siyasi örgüt delegeleri, örgütlerimiz adına konferansta Kürdistan sorununun "Kürdistan diye bir ülkenin var olduğu, bu ülkede Kürt ulusunun yaşadığı ve Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce belirlemesi gerektiği" temelinde tartışılmasını ve Konferans Sonuç Bildirgesi'nde şu hususların yer almasını öneririz:

1- Kürdistan, dünyadaki parçalı sömürge durumunda olan ender ülkelerden biridir. Kürdistan'ın bu konumu, bölgedeki istikrarsızlığın temel unsurlarından biri olarak çözüm bekliyor. Sorunun çözümünde; **Kürtlerin azınlık olarak değil, ulus olduğu** gerçeği dikkate alınarak, verilen ulusal kurtuluş mücadelesi **ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı** doğrultusunda desteklenmelidir.

2- Bölgedeki savaşı, ülkesinde yaşayan ve savaşın ağır yükünü çeken Kürt halkı bölgesel sorunların çözümü için yapılacak tüm görüşmelerde temsil edilmelidir.

3- Birleşmiş Milletler kararı ile üretim ve kullanımı yasaklanmış olan ancak Irak yönetiminde Kürt halkına karşı kullanılan ve bu yüzden binlerce kişinin ölümü, yüzbinlercesinin yurdunu terketmesi sonucunu doğuran kimyasal silahları üreten, satan, kullanımında suçlu olanların oluşturulacak bir uluslararası komisyon aracılığı ile saptanması ve mağdurlarına tazminat ödenmesi sağlanmalıdır.

4- Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı (AGİK)'nda alınan, üye ülkelerin silah indirimi kararı K.Kürdistan'ı da kapsamı içine almalıdır.

5- Kürt halkının Birleşmiş Milletlerde gözlemci olarak ve diğer uluslararası kuruluşlarda daimi düzeyde temsil edilmesi sağlanmalıdır.

6- Türk ordusunun K:Kürdistan'daki işgaline ve bölgede yıllardır sürdürülen Olağanüstü Hal uygulanmasına son verilmelidir.

7- Körfez Savaşı sırasında NATO ittifakı çerçevesinde Türkiye'ye verilen ve Kuzey Kürdistan'da konuşlandırılan silahlar geri alınmalıdır.

8- Konferans kararlarının yürürlüğe konması ve izlenmesi için bir **Gözetleme Komitesi** kurulmalı ve bu komite de Kürtler de temsil edilmelidir.

Konferans çalışmalarında Başarılar dileriz.

1- Kürdistan Sosyalist hareketi (TSK)
2- Kürdistan Kurtuluş Partisi (Rızgari)
3- Tekoşine Sosyalist
4- Kürdistan İşçi Partisi (KİP)
5- KAWA
6- Türkiye Kürdistanı Demokrat Partisi (T-KDP)
7- Ala Rizgari Birlik Platformu
8- Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları (K.U.K)
9- Yurtsever Devrimci Platformu
10 - Kürdistan Kurtuluş hareketi (TEVGER)

STOCKHOLM KÜRT KONFERANSI YAPILDI

Stockholm Kürt Hakları Konferansı 15-17 Mart 1991'de yapıldı. Konferansın organizasyonunu "İsveç Kürtlerin İnsani Haklarını Koruma Komitesi" tarafından yapıldı.

Konferansa 250 kişi katıldı. Katılanlar arasında Bilim adamı, Milletvekilleri, politikacı ve gazeteciler vardı. Konferansı İsveç Kürtlerin İnsani Haklarını Koruma Komitesi Başkanı, C.H. Hermansson açtı. Daha sonra eski Dışişleri Bakanı Karin Söder ve İsveç Göçmen Bakanı Maj Lis Lööv birer konuşma yaptılar.

Gündemin ikinci maddesi olan "Kürt Sorunu ve Geleceği" konusunda üç konuşmacı birer tebliğ sundular. Fransız Kürdolog Prof. Jogce Blau, Kürtlerin tarihi ve zengin kültürü üzerinde durdu. Kürt sorununun politik perspektifleri üzerine de İngiliz yazar David Mc Dovel durdu. İsveç'li Prof. Johan Galtung da Kürdistan ve körfez krizi çerçevesinde düşünce belirti.

Kuzey Kürdistan'daki durum üzerine Tevger adına, PPKK Genel Sekreteri Serhat Dijle, Güney Kürdistan'dan Kürdistani cephe adına, Hışyar Zibari, Doğu Kürdistan'dan I-KDP adına, Kemal Dawudi, Batı Kürdistan'da Suriye KDP-El Parti adına, Kemal Ahmed konuştular. Konferansın ikinci gününde de PKK adına Maşallah Öztürk ve 10 siyasi hareket (Tevger, PRK-Rızgari, TSK, KAWA, Tekoşina sosyalist, KİP, KUK, T-KDP, Ala Rızgari Platformu, Yurtsever Demokrat Platform) adına da İkram Delen konuştular. Ayrıca şahsiyet olarak Şeyh İzzedin Huseyni, İsmet Şerif Vanlı ve Ömer Şehmus konuştular. Sovyet Kürtleri adına da Prof. Şakire Xudo konuştu.

Konferansın üçüncü gününde çalışma grupları oluştu. Bu çalışma grupları şu sorunları konferansa sundular.

1- Ulusların Birliği ve Kürtler

2- Avrupa Kurumları ve Kürtler

3- Uluslararası Humaniter Kurumlar ve Kürtler

4- OECD Ülkelerinin Partileri ve Kürtler

5- Basın ve Kürtler

Ayrıca İsveç dışişlerinde danışman olan Ove Bring "Uluslararası Hukuk ve Kürdistan" üzerine bir konuşma yaptı.

Çocukları Koruma Kurumu (Radda Barnen) Başkanı ve Konferans düzenleyicisi Thomas Hammerberg'de "Çalışma Stratejisi Üzerine ve deklerasyon" sorununa değindi. Konferansın sonunda "Kürt Halkının Hakları Deklerasyonu" kabul edildi ve İsveç Eski Dışişleri Bakanı Karin Söder'in yaptığı kapanış konuşmasıyla konferans sonuçlandı. Konferans sonucunda konferansa katılan tüm Kürt örgütleri temsilcileri, Kürt gazeteciler ve Kürt siyasal şahsiyetler kendi aralarında bir toplantı yapıp ortak bir deklerasyon yayınladılar.

Heviya gel'in bu sayısında sadece konferans sonuç bildirgesini ve konferans katılımcısı Kürtlerin ortak bildirgesinin Kurtçe metinlerini okuyucularımıza sunuyoruz. Heviya Gel'in gelecek sayısında konferansla ilgili bazı belgeleri yayınlayacağız.

Heviya Gel redaksiyonu

DAXUYANÎYA KONFERANSA STOCKHOLME YA LI SER MAFEN GELE KURD

Zordarîya li ser ji 20 milyonî zêdetir kurdan êdî divê ji alî cîvaka cîhanî neyê qebulkirin.Ew tehdîdek e li ser aştî û îstîkrara Rojhilata Navîn û tecawuza li ser standartên mafên mirovayî ye ku bi peymanên navnetewî hatine tespît kirin.

Tecawuzên li ser mafên mirovayî li kurdistanê gelek salan pêk hatin û niha jî sîstematîk u bi berfirehî dom dikin;girtînên sîyasî,îşkence,cezayên giran ên piştî mahkemekirinên xapînok û ne li rê yan jî qet bê mahkeme;"windabun";cezayên mahkemên fewqalade;şerê kîmyayî,valakirin û hilveşandinan cîwaran,erzaq û wasitên jiyanê;înkara mafê ziman,edebîyat,muzîk û hînbuna tarixa xwe;rewşa dijwar û nemirovayî ya li kampên penaberan.

Gelê kurd tu caran jiyana demokrasîyê nedît,jê xerabtir,xweîdarekirinek bi qîmet nebu para wî.IRAQê-welatê ku li ser kaxezê soza awayek otonomîyê ji bo wan da-di riya zordarî û pêşkêşkirina karmendên xwe yên kukla re ev peyman binpê kir.

Iran,Iraq,Surîye,Tirkîye û YKSS hemuyan di demên cihê cihê de,bi zanebun hewl dan ku di riya teşebusa guhertina mîzana demografik a herêmên kurdî re şehsîyeta milî ya kurdî bibişêfin.

Heta ku ev bê edaletî dom bikin,wê tu aştîyêk rastîn li rojhilata Navîn peyda nebe.

Konferans;

Daxwaz dike ku hukumetên Îranê,Îrakê,Surîyê,Turkîyê û yekîtîya sovyetan Beyana Navnetewî ya mafên mirovayî,her wiha peymanên mafên mirovayî qebul bikin û wan li kurdistanê û herêmên din ên ku gelê kurd lê dijî bi her awayî bicîh bînin.

Konferans, bi taybetî ji van her pênç hukumetan daxwaz dike ku;

-Di zutirin demê de sirgunkirina kurdan û hilweşandina avayî,talankirina mal û hebunên wan rawestînin;

bi carekê de hefsîyên kurd yên sîyasî berdin,îşkence û cînayetan bisekinînin;

-riya vegera penaberên siyasî yên kurd vekin û hemu mafên wan ên hemwelatîtîyê garantî bikin;

hemu dezgehên di nav hêzên polîs,emnîyet û eskerîyê de lexw bikin ku ew ji bo zordarîya li ser gelê kurd hatinê bikaranîn;

-sîstemên xwe yên dadgehî û kanunî li gor standartên navnetewî yên mafên mirovayî reforme bikin;

_zerara qurbanên îhlalkirinên derbasbuyî yên mafên mirovayî tazmîn bikin;

Mafê ziman u kultura kurdî,her wiha mafê çapemenî û weşanê bi kurdî qebul bikin û qebul bikin ku mafê zarok û ciwanên kurd heye bi zimanê xwe hîn bibin û bixwînin;

_rêlibergirtina pêwendîyên navbera kurdan li ser hududên navnetewî bisekinînin û dest bi hêsankirinekê bikin;

Daxwaz dike ku her ev hukumet mafê tayinkirina qedera xwe ya gelê kurd qebul bikin,teşwîka guftugoyekê li ser bidestxistina vî mafî bikin ku bi awayekî ku têkilîyên aştîdar, dualî u dilovanî di navbera kurdan û civakên cîran de peyde bibin.

_bangî hemu hukumetan dike ku îhlalên ku gelek kurdan li wan welatên ku ew lê dijîn ji ber kişandinê û dikêşîn,di komîsyona mafên mirovayî ya neteweyên yekbuyî(UNCHR)de berpêş bikin;

-bangî hemu hukumetan dike ku bi xurtî bixebitin ji bo bicîhanîna peymana normên navnetewî a li ser bikaranîna çekên kîmyayî;

-bangî hemu hukumetan dike ku doza kurd-mafên mirovayî yên kesên kurd û her wiha mafê tayinkirina qedera xwe ya gelê kurd-di însîyatîfa aştî ya rojhilata Navîn a piştî şerê xelîcê de bikin xwedî par;

-bangî sekreterê Giştî dike ku lê bikole û pêşniyar bike ku gelê kurd û civakên din yê bê dewlet çawa çêtirîn dikarin di karubarên Neteweyên yekbuyî de bên temsîlkirin;

-daxwaz ji hemu hukumetan dike ku pêvendîyên li gel penaberên kurd li ser bingehekî însanî bin û mafên penaberîya wan jî bi qasî yên penaberên grubên din bin-cidîyeta zordarîya li ser kurdan a ku li welatên wan ê eslî bi ser wan de tê, li ber çav bigrin;

-bangî komisyona blind a Neteweyên Yekbuyî ya ji bo mafên mirovayî(UNHCR)dike ku,pêşdarîyêk mezin bide parastin û alîkarîya penaberên kurd ên Rojhilata Navîn,bi taybetî ên Tirkîyê,Iraqê,Îranê,bangî hemu hukumetan dike ku di vê meselê de piştgirîya UNHCR"ê bikin.

ZEKİ ADSIZ, URFAN ALPARSLAN VE TÜM KURDİSTAN ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜRLER; ONLAR, MÜCADELEMİZDE YAŞIYORLAR

13 Nisan 1991 tarihinde Almanya"nın Köln kentinde, hareketimiz TSK"nın genel sekreteri ve ORK, yüksek askeri konsey başkanı, yiğit önder Zeki Adsız (K.saleh) ile TSK"nın genel sekreter yardımcısı, ORK"nınkurucusu, Zeki Adsız yoldaşın en yakın mücadele arkadaşı Urfan Alparslan ve tüm Kürdistan şehitlerini anma gecesi düzenlendi.

Gece, Kürdistan şehitlerinin anısına saygı duruşuyla başladı. Bu esnada okunan bir şiir, şehit önderlerimizin bizlere devrettiği onurlu mücadelenin, onların fiziken aramızdan ayrılmalarının verdiği acıyla daha bir kaynaşıp yüceldiği duygusunu hissettiriyordu

Daha sonra gecenin açılış konuşması, Türkçe, Kürtçe, ve Almanca olmak üzere üç dilde yapıldı. Konuşmalar arasında, genç ozan Serdar"ın sunduğu direniş türküleri, çoşkuyla dinlendi. Yiğit önderlerimizin yaşamlarından ve örnek alınması gereken mücadelelerinden kesitler, dia resimler yardımıyla anlatıldı. Böylelikle Kürdistan şehitlerinin kanları ve canları pahasına verdikleri mücadele sergileniyordu.

Suriye Kürdistan"ından, şair bir arkadaşın K.Saleh, K.Serdar ve Kürdistan şehitleri anısına yazdığı ve gece boyunca okuduğu şiirler, Kürt halkının şehitlerine duyduğu duyguları, içtenlikle dile getiriyordu. Ayrıca ozan ve Şirin"in sundukları ağıt ve direniş türküleri, geceye renk kattı. Halepçe"de çocukların katledilmesiyle ilgili bir şiirin ardından, aynı konulu bir pandomim sergilendi.

TSK adına konuşan yoldaş Kürdistan"daki son gelişmelerle ilgili, hareketimizin görüşlerini dile getirdi ve Kürt halkının, kendi gücüne ve birliğine güvenerek haklı mücadelesini sürdürürken, dünya ilerici güçlerinin, barışseverlerin desteğini alarak ve emperalistler arası çelişkilerden ustaca faydalanarak bağımsız ve kişilikli bir politikayla zafere ulaşabileceğini vurguladı.

Frankurt Kürt Kültür Derneğinden yoldaşlarca oynanan tiyatro"nun konusu; Kürdistan"da baskılar ve direnişler idi.

Şehitleri anma gecemiz, katılan geniş kitle tarafından ilgile izlendi, Kürdistan"lı ve Türkiye"li örgütlerin ilettikleri mesajlarla destek gördü.

BİRANÎNA MUSTEFA BARZANÎ

Pêşengekî nemir yê neteweyê kurd Mustefa Berzanî di bîranîna 12 salîya koçkirina xwe de hat bîranîn.Partîya Demokrat a kurdistana Iraqê di 2'ê Adarê de li Stockholmê bi civînêke 12 salîya wefata Mustefa Barzanî bi bîr anî. Di civînê de li ser jîyan û têkoşîna wî axaftin hatin kirin.

TSK lîqê Swêd biruskêk ji PDK-iraq re şîyand û hevalên me di ew civîn de beşdar bun.

Mustefa Barzanî di têkoşîna gelê kurd de dijî.

HELBESTVANÉ MEZIN HEJAR MUKRÎYANÎ WEFAT KIR

Helbestvanê bi nav û deng, welatperwerê dilsoz mam Hejar şeva 21 ê sibatê li İranê, li bajara kereçê di 70 salîya xwe de ji ber nexweşîya dil wefat kir.

Federasyona komelên kurdistanê li Stockholmê civînêk ji bo munasebeta wefatkirina helbestvan Hejar Mukrîyanî çêkir. Di civînê de li ser jîyana wî ya edebî, rola wî ya ku di edebîyata kurdî de lîstîye hate axaftin.Koçkirina mam Hejar gelê kurd gelekî xemgîn kir. Mamoste Hejar wê her gav di dilê gelê kurd de bijî.

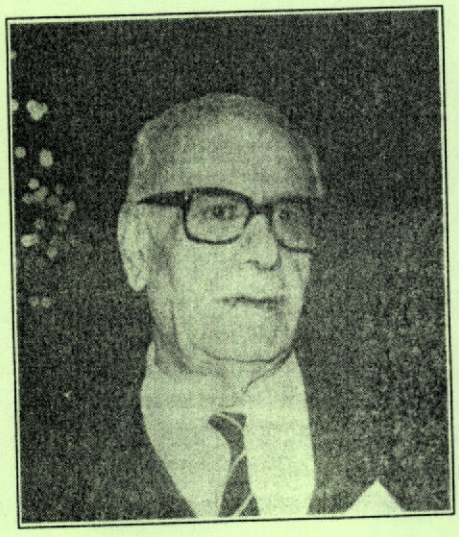

HEVALÉ TÉKOŞER MEHMET ALTAN JI NAV ME KOÇ KIR

Endamê komîta Swêdê ya Rizgarîxwazin Neteweyî yên kurdistanê Mehmet Altan ji ber nexweşîya kanserê wefat kir. Ew di sala 1960" de li navçeya Mêrdînê, li gundê talatê hatibu dinê û ji sala 1977 an û vir de, di nav rêxistina KUKê de cîh girtibu.

Mehmet Altan, ji ber xebata xwe ya sîyasî di sala 1983"an de ji welat derket û di 1985"an de li Swêdê bi cî bu.Ew li Swêdê jî di nava xebata Fedarasyonê de aktîf xebitî.

Heval Mehmet Altan zewicî bu û bavê 4 zarokan bu.Redaksîyona Hêvîya Gel, ji bo wefata heval Mehmet Altan, xemgînîya xwe dide xuyakirin û sersaxî ji malbat û hevalên wî re dixwazê.

Bila serê gelê kurd sax be.

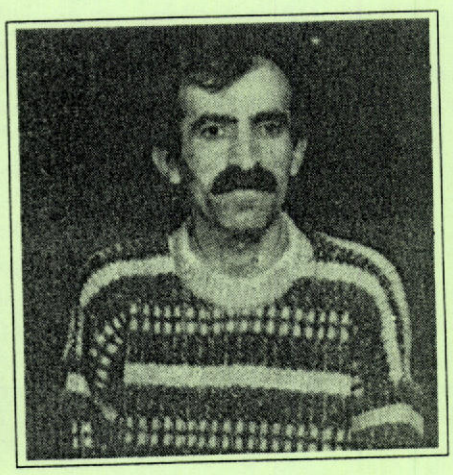

Değerli Arkadaşlar;
Ben beş yıla yakındır ki, İsviçre'de sürgünde yaşamaktayım. Bir basın toplantısı için hazırlamış olduğum bu yazının bir fotokopisini "Yeni Ülke" gazetesine, bir kopyasını da sizlere gönderiyorum. Bilmem yayınlamaya değer bulur musunuz?

KÖRFEZ SAVAŞI VE KÜRTLER

M. KARAKEÇİLİ

Savaşın ortasında olan Kürtler için, bu savaş yeni olmadığı gibi, Kürtlerin de çıkarına değildir. Bütün "Haksız savaşlar"ın halkların yararına olmadığı gibi.

Bu yazıyı hazırladığım dönemde konuştuğum bir arkadaş: "Basın toplantısını protesto ediniz; neden bugüne kadar Kürt sorununa eğilmediniz diye sorunuz ve konuşmayınız," dedi... Ben yine de savaşın Kürtlere nelere mal olduğunu Kürdistan'daki yıkımına mümkün olduğunca değinmeye çalışacağım.

Başlarken "savaş"ın Kürtler için yeni olmadığını söylemiştik.... Bunun iyi anlaşılması için kısaca da olsa geçmişten bugüne kadar Kürdistan'da süregelen savaşlara değinmekte yarar vardır. Bu, bugünki savaşın "Kürtlere" nelere mal olacağının iyi anlaşılmasınıda beraberinde getirecektir.

Çok ekilere gitmeden "Birinci Dünya Savaşı"ından ele alırsak, o günden bu güne Kürdistan'ın bir savaş alanı olduğunu görürüz. Şöyleki: Birinci Dünya Savaşı döneminde Kürdistan İngiliz, Fransız emperyalistlerince işgal edilir... Kuzey Kürdistan (Türkiye)'da Kürtler başta Urfa, Maraş ve Antep olmak üzere Fransız emperyalistlerine karşı savaşırlar. Güney Kürdistan (Irak) da ise, Kürtler İngiliz emperyalistlerinin egemenliğini kabul etmediği için İngilizlere karşı savaşmaktadır. Kürtler, Kürtlerin şehir ve köyleri "İngiliz Kraliyet dairesi"ne bağlı uçaklar tarafından bombalanır. Kürtlerin kendi ülkelerinde, bağımsız devletlerine sahip olmak için verdikleri bu "Haklı Savaş"ı İngiliz emperyalizmine karşı kaybederler.

Aynı şekilde Kuzey kürdistan'da, yeni Türk Devletine karşı Kürtlerin "Haklı Savaş"ı gündemdedir. Eşitsiz koşullarda süren bu savaşları Kürtler emperyalistlerin (Fransa, İngiltere) Türk devletiyle de antlaşmaları sonucu her seferinde kaybederler... Lozan Antlaşması ile de, emperyalistlerin ve bölge devletlerinin çıkarları gereği Kürdistan dört devlet arasında bölüşülür. Suriye Devleti suni olarak Fransız Emperyalistleri, aynı dönemde Irak Devleti de İngiliz Emperyalistleri tarafından kurulur. Yani kısacası Ortadoğu'nun haritası, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda, Arapları çeşitli irili-ufaklı devletlere bölerek, orada yaşayan bir ulusu yani Kürtleri görmemezlikten gelinerek, Wilson prensiblerine dahi uyulmayarak çizilir... Kürtler her dönemde çizilen bu adaletsiz haritaya karşı (böge devletlerine ve emperyalizme) savaştılar. Kuzey Kürdistan'da Türk devletine karşı 1920 yılından 1938 yılına kadar 18 kez baş kaldırdılar...

İran ve Irak Kürdistan'ında da savaş eksik olmadı. İkinci Dünya Savaşı döneminde Kürtler mücadeleleri sonucu, kısa bir ömrüde olsa bir devlete kavuştular. İsmi "**MEHABAT KÜRT CUMHURİYETİ**" olan bu devlet, bir sene gibi kısa bir süre yaşadıktan sonra, emperyalizminde desteğiyle İran ordusunca ortadan kaldırıldı. Ama Kürtlerin emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı savaşı bitmedi...

Güney kürdistan'da Kürtler savaşımları sonucu 1970 yılında otonomi elde ettiler. Kürtlerin otonomiye sahip olarak dahi yaşamasına tahamülü olmayan bölge devletleri (Türkiye, İran, Irak ve Suriye) ve statükonun değişmesini istemeyen emperyalistlerinde işbirliği sonucu Kürtler devam eden savaşlarında sayısız yenilgilerinden birini daha aldılar. Ama Kürtler için savaş dahga da sayısız yenilgilerinden birini daha aldılar. Ama Kürtler için savaş daha bitmemiştir... 1988'in Mart ayına gelindiğinde Kürtler kendi Hiroşimaları olan HALEPÇE JENOSİDİ'ni yaşarlar. Aynı dönemlerde İran-Irak savaşı Kürdistan topraklarında sürmektedir. Kürtler kendi meşru hakları için Irak'a karşı savaşmaktadır ve Kürt peşmergeleri Bağdat yönetimini tehdit etmekte, kendi ülkelerinin bir parçası olan Kerkük ve Musul'u kurtarılmış alanlarına katmak üzeredir.

Sömürgeci Saddam bu tehliken kurtulmak için, **ULUSLARARASI YASALARCA** yasaklanmış olan **KİMYASAL SİLAHLARLA** Kürtlere saldırır... Bir anda **HALEPÇE** denen Kürt şehri haritadan silinir. Resmi rakamlar 5000 (beşbin) ölü 10000 (onbin) yaralı der. **DÜNYA** işgalci ve sömürgeci olan Saddam'ın bu vahşe-

tinin karşısında sessiz kaldı... Saddam'ın saldırıları sonucu 200000 (ikiyüzbin) Kürt Türkiye sınırlarında kalan Kürdistan'ın öteki parçasına sığındılar. Dünyada ilk kez insanlar kendi ülkelerinde sığınmacı olarak yaşamak zorunda bırakıldılar. İşgalci ve sömürgeci Türk devleti'de, Saddam'ın işlediği bu insanlık suçunu saklayarak, Saddam'ın suç ortaklığını yaptı... Dünya devletleri saddam'a karşı bir yatırıma girmemekle Saddam'ın suçunu paylaştılar. Saddam bugün Kuveyt'te yaptıklarının, yüzlerce kez daha vahşicesini Kürdistan'da hayata geçirdi. **İNSANLIK SUÇ İŞLEDİ... İNSANLIK BUNA KARŞI TEPKİSİZ KALDI!..** Saddam işlediği bu insanlık suçunun ve suçlarının hesabını **HALEPÇE KENTİNDE KÜRT HUKUKÇULARI TARAFINDAN YARGILANARAK VERMELİDİR...**

Görüldüğü gibi Kürtlerin yaşamı hep savaş. 1980 ve sonrası Kuzey Kürdistan. Sömürge valiliği, Olağan Üstü Hal Bölgesi, Özel Kararnameler Özel Yasalar, savaş ve ölüm Kürtlerin bir parçası, Özel Harp Taktikleri, Özel Timler, Köy Koruyucuları, Türk ordusunun 3/2 si Kürdistan'da. Hergün Kürtler Katledilmekte. Türk Devleti'nin sömürgeci, işgalci, işgalci konumu protesto edilmemekte. T.Devleti'nin Avrupa'ya sunduğu "Kürdistan'da insan haklarına saygı duymayacağız" şeklinde ki mektubuna dünya insanlığından bir tepki yok...

ABD'nin planı gereği, Irak Devleti'nin İran karşısında savaşı kaybedecek gibi olduğu 1983 ve 1986'da Türk uçaklarının Saddam'ı zor durumda bırakan Kürt Peşmergelerini bombalamasına dünya sessiz... Çünkü ABD'nin planı Kerkük ve Musul'un Türk Devleti'nin sınırlarına katılması, Kürtlere otonomi verilmesi şeklindedir.

Dünya T.Devletinin Kürdistan'ı sömürge olarak elinde tutmasına sessiz. Dünya 1974 yılında T.Devletinin Kuzey Kıbrıs'ı işgal etmesine karşı sessiz. Dünya ABD'nin Panama'yı, Granada adası'nı işgaline, Libya'yı bombalamasına karşı sessiz... Dünya Saddam'ın Güney Kürdistan'ı sömürge olarak elinde tutmasına, Kürtlere karşı işlediği insanlığın yüz karası suçlarının karşısında sessiz...

VE DÜNYA SADDAM'IN KUVEYT'İ İŞGALİNE KARŞI AYAKTA..??!!

Çok kısa Kürdistan'da cereyan etmiş olan ve bugün de devam eden savaşın kürtlere ölüm, Kürdistan'a yıkımdan başka bir şey getirmemiştir. Bugün Türkiye'den kalkan NATO'ya bağlı uçaklar Kürtleri ve onların bölgelerini bombalamaktadır. Türk devleti savaşı bahane ederek, daha önce başlamış olduğu "Kürdistan'ı insansızlaştırma" politikasını daha pervasızca hayata geçirmektedir. Cudi Dağı bombalanmakta, Kürt köyleri boşaltılmakta, evler içindeki eşyalarla birlikte ateşe verilmektedir... Kürdistan harabeye çevrilmekte ve bütün dünya, bütün bu olanlara karşı gözleri kapalı ve suskundur!..

Kürt sorunu, sömürgeci devletlerin bir iç sorunu değil, uluslararası bir sorundur. Dünya devletlerinin Kürtlerin uğramış olduğu bu haksızlıklara karşı tavırsız kalması, Kürtlere karşı işlenilen suçlara ortak olunması anlamına gelmektedir. Yazdıklarımdan da anlaşılacağı gibi bugün süren bu haksız, çıkar savaşı Kürtlerin yararına değildir. Kürtlerin yeri ne sömürgeci Saddam'ın yanı, ne de Bush ve ABD denetimindeki emperyalist güçlerin yanıdır. Kürtlerin esas görevi kendi bağımsız devletlerine sahip olmak için savaşmaktadır.

Savaşın bugün (12 Şubat) vardığı boyutlar ve savaş sonrasında Kürt sorununun çözümü için bir kaç reçete vardır. Bu reçetelerden hangisi hayata geçirilirse geçirilsin Kürt meselesini gerçek bir çözüme ulaştıramayacaktır.

Birincisi: Türk Devletinin ABD'nin desteğiyle Kerkük ve Musul'u işgal etmesi Kürtlere "Kültürel Özerklik" vermesidir ki, Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin bu senaryoyu onaylamaması ve ayrıca bölge devletlerinin de anlaşamaması sonucu böyle bir çözüm mümkün görülmemektedir.

İkinci olasılık: Güney Kürdistan'da oluşabilecek "otonomi" bir Kürt devletidir ki, böyle bir oluşuma en çok karşı çıkan, hatta tehdit eden Kuzey Kürdistan'ı sömürge statüsünde tutan Türk devletidir. Bölge devletleri de, böylesi bir çözümden yana değildirlerdir. Türkiye Devleti'nin önde gelenlerinin İran, Suriye, Afganistan, v.s. seyahatlerinden sonra ve zaman zaman yaptıkları açıklamalardan, böyle bir çözümü okeylemeyecekleri apaçık ortadadır.

Üçüncü olasılık: Federatif bir Irak Devletinin ortaya çıkmasıdır ki, gördüğümüz kadarıyla emperyalizm ve bölge devletleri böylesi bir çözümde hemfikirler. Bu durumda ortaya çıkacak olan "Kürt Bölgesi" Kürtler için gelecekteki mücadelelerinde bir sıçrama tahtası görevini görebilir. Bugüne kadar hiçbir kurumuna sahip (adna dahi) olamayan Kürtlerin, kurumlaşmasını ve kendini uluslararası kamuoyuna mal etmesini getirebilir. Ve nereden bakılırsa bakılsın bugünkü durumdan ileri bir adım olacaktır...

Ve en son söylüyeceğim şudur ki: Uluslararası bir sorun olan Kürt sorunu hal edilmedikçe Ortadoğu'da barışı düşünmek, kendi kendini aldatmaktan hayalden başka bir şey değildir...

12 Şubat 1991
İsviçre

ZEKİ ADSIZ

KÜRDISTAN 'da

KAPİTALİZMİN

GELİŞMESİ

ÇIKIYOR

Hêviya gel yayınları

Bu çalışma, yazarı Rahip Paul de BEDAR tarafından Fransız doğu ordusu komutanlığına ithaf olunur.

KÜRDİSTAN'DA İNGİLİZ KAMPANYASI 1918-1919 (3)

İngilizlerin Kürdistan'a Gelişleri ve Politikaları

Büyük savaş patlak verdiğinde, dev ulusların bu savaşı dünyayı sarstı. Her yerde korkunç bir alt-üst oluşa ve en bilge kişiler cezanın uzak olmadığını düşündüler. Genel bir yıkımdan korkuluyordu. Ailenin dağılıp yok olacağından korkuluyordu, toplumun yıkılışından korkuluyordu. Bu korkular haklı korkulardır. tanrının öfkesi yeryüzünde dolaşıyordu. Değişmez buyruklar etkisini gösterdiler. Dayanılmaz bir körlük halkların üzerinde geziniyordu. Kudurmuşcasına birbirlerinin üzerine atıldılar, ve acımasızca birbirlerini boğazladılar. Onları tehdit eden zalim yazgıdan kurtulmak ve ölüme engel olmak için inançlar can çekişme içinde sarsılıyor ve dalgalanıyordu. Ve ne zaman ki Türkiye boynu bükük olarak kavganın içine girdi islam korkusunu geri çekti. Fakat müslümanlar içinde kürtler gibi ileriyi daha iyi gören daha çok gayretli kesim islam dininin yaşamı için daha fazla hareket ettiler. Aniden, 1917'de Bağdat alındı. Darbe ölümcül oldu ve Sarrasinler (1) şaşkına döndü. Kürtlerin üzüntüsü çok büyük oldu. Dinsize açılan islamın çaresiz biçimde kaybetteği görülüyordu. Fakat bu henüz son değildi. Bulutlar guruplaşıyor, yığılıyor ve çıplak bir karanlık oluşturuyorlardı. Fırtına tehlikeliydi. Şimşekler ve yıldırımlar birbiri ardına patlarken terörün çok uzağından sesleniyorlardı. Bu harika yuvarlak kürenin öylesine yavaş ilerlediğini gördükçe titriyorduk. Kendi göğsünde ölümü taşıyordu ve herkes saklanacak yer arıyordu. Fırtına öfkeyle gürlerken yükseliyor ve yükseliyordu. Yıldırım daha önce atılmıştı. Onun şiddeti ile sarsıldık ve kasırgasıyla kör olduk. Fırtına ne zamanki Musul üzerinde patladı, yeryüzü sarsıntı geçirdi ve insanların üzerine çöktü.(2) Gökyüzüne uçan parçalar 22 Eylül 1918'de büyük bir gürültü ile Kürdistan'da Zaho ve Amadiy'ya ulaştı. Serseme dönmüş herkes sessizlik içinde süzülmüş kendisinin ne olacağını bekliyordu. Öyle düşünülüyordu ki dünya çöktü. Ve herkese bu yıkıntılar altında kalmamak için dua ediyordu. Kimse çevresinde ne olup bittiğine bakmak için cesaret edip kafasını kaldıramıyordu. Sanılıyordu ki bir mezarın içindeyiz ve burada bile el yordamıyla bir şey açıklayabilmek için gözleri açmaya cesaret edilemiyordu. İşte İngilizler Kürdistan'a böyle geldiler. Ve sözcüğün tam anlamıyla onların işgalleri ülkede bu etkileri meydana getirdi.

Yerli halk soğuktan buz kesmiş, uyuşuk bir donukluk içerisine dalmış, hareketsiz durmaktaydı. Şurası doğrudur ki müslümanlar islamın yenilmezliğine her zaman inanmışlardır. Yine doğrudur ki kitapları ve şeyhleri onlara ölümsüz bir imparatorluk vadetmişti. Fakat ne zaman ki Halife şehirlerinin geri dönülmeksizin kaybedildiğini öğrendiklerinde ve küçük kızkardeş gibi görülen Musul'un da sonunun bu olduğuna emin olduklarında, inananların son sığınağı Şam'ın, İslam'ın incisi Halep'in düşüşünün haberi geldiğinde, Müslümanlar kitaplarında saklanan sözlerin doğruluğunu bilmemezlikten geldiler ve bütün hataları umutsuzca kendilerinde aradılar.

Birçok kez onların aralarında tehlike içinde olan vatanın yardımına koşmak için kitlesel bir toparlanış düşüncesi esmektedir. Fakat ne zaman ki, ülkelerini işgal eden bu ulusun daha önce güçlü Almanya'yı da paramparça ettiğini ve Türk ordusunu silip süpürdüğünü düşündüklerinde kalpleri acıdan kanıyor ve çaresiz bu savaşı kaybettiklerine inanıyorlar. Bu durumdan itibaren herkes kendi yolunu aramakta ve yeni egemenlerinin hoşlanacakları biçimlerde davranmaktadırlar. İngilizler bu ülkeye geldiklerinde yıkık bir cesaret ve boyun eğmiş ruhsal bir halle karşılaştılar. Bütün direnişler imkansızdı. Ülke hızla işgal edilmişti. Sadece emirler geçerliydi. Bu durumun en açık işareti, şaşırmış Kürtlerin silahlarını teslim etmeye hazır olmalarıydı.Bütün suçlular ve ağır cezalılar kendilerine verilecek cezaları kabul etmeye hazırdılar. İngiltere'nin istemleri için uğraşıp, konuşacağını bekliyorduk. Durum uygundu. Ama bunu İngilizler kaçırdıklarına ömür boyu pişman olacaklardır. Acil olan bu fırsatlar içinde emretmek yerine ricayla kendilerini gösterdiler. Yapılması daha kolay olan bölmek yerine dengelemekle ve açıklamakla uğraştılar. Oysa üstünlükleri tamamlanmış, zafer kaçınılmazdı. Bu uğursuz yolda hangi kaderin onları böyle davranmaya ittiğini hiç bilemiyorum birden bire şüphelenmeye başladılar. İngilizlerin politika yapmak gibi delilikleri vardır ve bu politika onları mahvetti. Tatlılıkla müslümanları kazanmayı denedi. Hassasiyetlerini tartmak, bütün bakış açılarının içine girerek önyargıları ortadan kaldırmak ve arkadaşlılarını kazanmaya karar verdiler. (3) İngiltere kasalarını açtı ve eliaçıklığını gösterdi. Müslümanlar hoşnut durumdaydı. Hiç kuşku yoktu ki, fırtına iyiliksever ve pembemsi bir yumuşaklığa dönüştü. İslam yeniden ümitlenmeye başladı. Yine mutlu günleri yakında görmeyi düşledi, İngilizler ise politika yapmak istiyorlardı. Fakat bu kuşkusuz kürtlere yapılması gereken bir politika değildi. Bu kaba savaşçılar ılımlı, ölçülü yolu asla tanımamışlardır. Tatlılıktan hiç bir şey anlamazlar ve ılımlılığın ne demek olduğunu kavrayamazlar. Kendisini hoşgörülü ve ılımlı gösteren birinin yeteneğine hiç bir zaman inanmazlar. Onlar için yiğitlik, ruh, ideal insan, kusursuz in-

san cesaret isteyen bir yolda mert ve korkutucudur. İyi bir yönetici sert ve tavizsiz olanıdır. Geri kalan onların gözünde yalandan başka bir şey değildir. İngilizlerin iyi mizaçları ve cana yakınlıkları korkuyu ortadan kaldırdı ve cesaret kendine geldi. Umut kalplerde yeniden ayağa kalktı ve islam tehlikeli bir şekilde boynunu kaldırdı. Kürtler projelerini yaptılar ve planlarını sakladılar. Fakat zaman henüz gelmemişti. İngilizler henüz büyük bir hata yapmamışlardı: Güçsüzlüklerini kendileri ilan ediyorlar ve geri çekilme işareti veriyorlardı. Bunu yaratmakta gecikmediler. Düzensizliğin birinci nedeni yada İngilizlerin büyük hatalarından biri -genel olarak söylediğimiz gibi- işgal edilen bütün şehirlerde yöneticilerin anlatılmaz bildirileri oldu. Önemli kişiliklerin başını çektiği halkın gösterişli toplantılarında ingiliz yöneticileri açıkça halk önünde sanki bu ülkeyi İngiltere'nin işgal etmiş olduğundan emin değillermiş ve sanki bir başka ulus onun yerini alabilirmiş gibi safça bu topraklarda güç kullanmaya ve sert davranmaya halklarının ve yetkilerinin olmadığını ilave etmektedirler. Bu arada ölçülü davranmayı ve kanunlara saygılı olmayı yerlilerden riva ederken toplantıları başlarından savmaktadırlar. Kendini beğenmiş bu tür beyanların tehlikeli sonuçları kötü bir duygunun sonucu olamazlar. Sanki İngiltere zafer kazanmış değildi: Öyle görülüyordu ki, bir başka ulus ondan daha güçlüydü. Ve onun yerini alıp işgal edebilirdi. Ve bu güçlü ulus Türkiye değilmidir ki, acıyan tanrı gerçek dinin düşmanlarına korku verdi. İslam gözlerini açtı ve hiç olmadığından daha fazla umut beslemeye başladı.

Neden halkı düzen içinde tutmak için yalvarmalı? Halkın ayaklanmak istediğini gösteren bir işaret değilmiydi bu? Baskı altına almak ve hükmetmek için güç yokmuydu?

İngilizlerin büyük politikalarında ortaya koydukları ikinci hata ve düzensizliğin bir başka nedeni kraliyet adına yöneticilerin suçlulara verdiği "ünlü af'tır" büyük bir insanlık aşkı adına İngiltere Kürdistan'ın bütün suçlularına genel bir af uyguluyordu. Onların bütün hatalarını, cinayetlerini, soygunlarını, rüşvetlerini ve bütün geçmişlerini bir daha dikkate almamak kaydıyla resmiolarak af ediyordu. Bu ne demektir? Müslümanlar bunu açıklamaya çalışıyorlar. İngiltere'nin Kürdistan'ı elde tutamayacağını ve saldırmaya cesaret edemeyeceğini, hızla geçmişi bağışlamakla gelecekte rahat olacaklarını düşünmektedirler. Çünkü, eğer onları kazanmayı başarabilirse bir çok huzursuzluğu atlatabilecek ve zor kullanmaktan kaçınacak.

Müslümanlar yanılıyorlardı.İngiltere Kürdistan eşkiyalarından korkuyordu. Onlarla olacak olan bütün dalaşlardan sıyrılmak istiyordu fakat Kürtler fırsatı kaçırmadılar ve tavırlarını aldılar.

Düzensizliğin üçüncü nedeni: İngiliz politik yöneticilerin dağlık hıristiyanlara, kürtlerin kızgınlıklarını bertaraf etmek için köyleri terkedip büyük şehirler etrafında yoğunlaşmalarını öneren aptalca bir mektup oldu. İngiltere onları bulundukları yerde koruyamıyordu. Kürtler hemen kafalarını yordular: "Eğer İngiltere hıristiyanları, kendi uyruklarını bulundukları yerde koruyamıyorsa, neden şehirlerde onları koruyabilsin? Eğer uyruklarını savunamıyorsa, nasıl kendisini savunabilecek?

Kürtlerin bu düşünceleri -istediği gibi tam da doğru olmasa da- en azından onlar için inandırıcıydı. İngiltere'nin uyruklarını koruyacak gücünün olmadığının ilanı hükümet tarafından yapılmış bir çılgınlıktı. Bu birçok ilişkiye kapıyı açıyordu. Silahların terörün ve islam'ın gücünü abartmak için Büyük Britinya'nın alçak gönüllülüğünden Kürtler böylece yararlanıyorlardı.

Düzensizliğin dördüncü ve sonuncu nedeni: Kürtleri izlemek üzere gönderilen teyyarelerin sanki onlara korku veriyormuşçasına yaptıkları zararsız uçuşları oldu. (4) Kürtler sadece uçak isminden titriyorlardı ve azrailden daha çok havada uçan bu şeytanlardan korkuyorlardı. Fakat ingiliz pilotları onların üzerinde dalga geçerek uçtuklarında şakacılığı körüklüyorlardı. Kürtler önceleri bu kötü ruhlarla oynarken ihtiyatlarını korudular, ancak dalga geçmeye fırsat bırakmadılar! Düşmanlarıyla homurdanarak oynamasını iyi bilen Kürtler, onlara karşılık vermeye ve bir oyun denemesine girmeye karar verdiler. İngiliz pilotların şakacılığına sert bir yaylım ateşiyle karşılık verdiler. Bu tehlikeye ilk atılanlar yiğit Goyanlılar oldu. Bu gözüpekliğin cezasını titreyerek ve sessizlik içinde bekliyorduk ki, biraz sonra başlarında Musul Hükümet sorumlusu Albay **Leachman**'ın bulunduğu ingiliz hava filosu göründü. Goyan topraklarının yakılıp yıkılacağına inanılıyordu. Fakat gözüpek Goyanlar korkmadan filoya ateş açarak dağıttılar ve uzaktan izlediler. (Cette fois, c'en est fait du Kurdistan)

Bu kez öfkelenmiş ingilizler cezalarını verecek, şeytani aletleriyle büyük ordu gelecek ve Kürtleri yok edecek!..

Çok beklendi...

İngiltere hiç hırçın tipte değildi ve acı duyguları canlandırma niyetinde değildi. Şüphesiz ingiliz uçakları sadece eğleniyorlardı. Ama Kürtlerin hiçte eğlenmeye niyetleri yoktu. Biriken bütün bu hatalar ve nedenler Kürtlerin gözünü tamamen açıyordu. Uyuşukluluklarını silkeliyor, "kafir"in egemenliğini neden çekeceklerini kendilerine soruyorlardı. Kabus bitiyordu. Canavar sadece bir işaret olacaktı. Korkunç dev ise sadece sevimli ve tatlı bir yüzdü. Batı'nın korkunç yüzü ise, sadece bir masal kahramanıydı. İslam ise inanılmış olduğu gibi hiçte küçümsenecek durumda değildi. Ona barış sözleri söyleniyor, yardımı dileniyor, desteği istenip yalvarılıyordu. Allah kutsal dostlarını unutmamıştı; halkını tekrar ayağa kaldırmıştı. İslam asla bu kadar tehlikeli olmamıştı. (5) Korkular düşmüştü. Oysa burada bir siyah ingilizin ölümü halinde yeryüzünün yıkılacağını kesin olarak inanılıyordu. Suçlulara para ödeyen ve çetelerden barış dileyen ingilizlerden asla korkulmuyordu. İngilizler kışkırtıldıkları her defasında mücadele etmeyi red ettiler. Şüphesiz islamın gücü onlarda yoktu. Ve tanrı nihayet kutsallığa yapılan saygısızlığa karşı öfkelendirildi. "Allah büyüktür ve Muhammed onun peygamberidir, yaşam Allah'a aittir ve zafer Peygamberinindir" Şeyhler kafaları sözlerle çoşturuyor ve güçleri uyarıyorlar. İnananları kutsal savaşa çağırıp, parlak zaferin sözünü verirken yazıları, ülkeden ülkeye dolaştırıyorlar. Halk içindeki ajanları savaş kahramanlarının başarılarını türkülerle anlatır, halkı onların izinden gitmeye davet ederken tüm ülkeyi baştan başa dolaşıyorlardı. Savaş

herkes içindir ve Allah savaşçılarıyla birliktedir: "Yaşasın islam, islam düşmanlarına ölüm!". Her tarafta savaş çığlıkları atıldı. Kürtler kitleler halinde ayaklandılar ve hızla ileriye atıldılar. İngilizlere yetişmek, onları kalplerinden vurmaktan başka bir şey düşünmemektedirler. Fakat onlara kadar ulaşmak için önce yolları üzerindeki yoksul hıristiyanları ortadan kaldırmak zorundalar. Kürtler işte bu bahtsız cehennemliklerden işe başladılar. İlk darbeleri bu zavallı yaratıklara karşı yönettiler. Gelenekte olduğu gibi silahlarını bu evcil hayvanlar üzerinde denemek onlara çok rahat gelmektedir. (et il etait urgent d'enlever d'abord ces "pase-es-Keir" moutons dignes du couteau...)

Daha yeni yeni nefes almaya başlayan zavallı hıristiyanlar alın yazılarını doldurmak için tekrar acılar içine gömüldüler.

İLK KARIŞIKLIKLAR

Zaho valisinin katli ve ingilizlerin sıkıntıları:

Şüphesiz asırlarca içinde inlediğimiz katı kölecilik kaderi biz doğulu hıristiyanlara yabancı değildir. Kaldeli'lerin ve Asurlu'ların can çekişen kalıntıları atalarının çekilemez bulundukları şeylerden şikayet etmeye şimdi güçleri yetmemektedir. Kölelik ne zaman ki, bir meslek haline gelir yeni nesiller onu miras olarak kucaklarlar bu bir haksızlık olmaktan çıkar. Atalarımız çok sıkıntılı zamanlar geçirdiler. Dedelerimiz, Ninelerimiz çok üzgün zamanlar gördüler. Bizim bile, büyük savaş aniden patladığında acılarımız oldu. Şimdi iki zıt duygu bizi birbirinden ayırıyor: Ölüm korkusu ve nihai kurtuluş umudu. Hayatımız için titreriz şiddetle yalvarırız, acı acı ağlarız. Selametten uzak değildik zira kurtarıcılarımızın varlığını hissediyorduk durum kritikti. Dualarımızı tekrar tekrar yeniliyorduk. Uzaktan özgürlüğü taşıyan taburların muzaffer gülüşünü şimdiden görüyoruz. Kendimizi aniden ölümle donanmış ve kanla boğulmuş bulduğumuz bir sırada "Deo gratias" çığlıkları bizi geçiyordu. Türkler bizi, İngiltere ve Fransa'nın dostları olarak görürlerken bu nedenle devletlerinin suçluları olarak yargılıyorlar ve ölüme mahkum ediyorlar. Yok oluşumuz buyrulur ve kürtler bizi boğazlamakla görevlendirilir. Parlak hıristiyanlık birden bire söner. Fransa'nın zavallı korumaları artık yoktur. (6) İngilizler geldikleri zaman son hıristiyan kalıntılar kan içinde çırpınıyordu bizden sağ kalanlar zafer çığlığı atıyorlardı: "KURTULDUK". "Haydi gidelim" diye haykırıyordu cellatlarımız. "İşte kardeşlerinizin kolları arasındasınız!" Kardeşlerimiz demek ki oradaydı. Bize yakın güçlü kardeşlerimiz vardı... Gidip kapılarını çalacağız. Neki kardeşlerimiz bizi yalancı olmakla suçlayarak geri itiyorlar. Cesaret alıyor ve bir kez daha kardeşlerimizin yardımını istemeye gidiyoruz. Fakat bizim kötü insanlar olduğumuzu söylüyorlar. Papazlarımız ve özellikle piskoposlarımız kötüydüler. Bütün dileklerimizle onlara hatırlattık ki, her şeyi onlar için yaptık. Bütün duaları onların zaferi için gökyüzüne yönettik. Bütün işkencelere onlar adına katlandık. Yine bütün bunlar için verilen yanıtta bizim iki yüzlü, riyakar olduğumuzu, müslümanların bizden daha iyi insanlar olduklarını soğukca söylediler. Sonuç olarak hıristiyanları atmalı ve kolları müslümanlara uzatmalı. Fakat kürtler bu çirkin ingilizleri istemiyorlardı. Şeyhler toplantılarında Batı'lı dinsizlerin islam'ın kutsal topraklarını kirlettiklerini acıyla ilan ediyorlardı. Fakat onlara kadar yetişebilmek için -Doğulu Hıristiyanların- üzerinden geçmek zorundaydılar. Büyük bir öfkeyle kendilerini onların üzerine fırlattılar. Bütün ülke bir kez daha ateş içindeydi. "Hıristiyanlara ölüm!" Gecikmeksizin Goyan aşiretinin bir çetesi Zaho'nun kuzeyindeki hıristiyan köyü Bello'ya saldırır. Karşılaştıkları ilk kişiyi öldürürler ve köyün önünü kuşatırlar. Fakat köylüler komplodan haberdar olduklarından daha önce kaçmışlardı. Öfkeli Kürtler her şeyi yağmaladılar. Aynı gün bir başka çete komşu hıristiyan köyü Senat'ı yağmalıyordu. Kaçaklar -Hıristiyanlar- Zaho'ya gelip ingiliz politik Vali PAERSON'a dağda neler geçtiğini anlatırlar. Vali onlara umursamazca bunların "katıksız yalan ve kara iftira" olduğunu söyler. Sonuç olarak hıristiyanların yalanlarını göstermek için vali, Goyan olaylarını bizzat yerinde incelemeye karar verir. Bu durum karşısında birleşerek kendisini böylesi bir tehlikeye atmaması için ona yalvardık.

PAERSON, iki müslüman jandarma ve alabildiği kadar parayla birlikte kürtleri yatıştırmak için onlara dağıtmaya gider. Goyanlar bu yoksul muhafız takımını gördüklerinde bir zafer çığlığı atıp parçalarlar. Taşıdıkları parayı aralarında paylaşırlar ve yurtseverler bu kanlı üyelerini bütün Kürdistan'da dolaştırırlar.

Tarih 4 Nisan 1919'dur. Hıristiyan şeflerin bu durumunu gören Kürtler daha çok coşturuldular. Her tarafta bağırıp çağırıyor ve savaş çığlıkları atıyorlar: Bello yeniden yağmalandı ve ateşe verildi. Senat alt üst edildi. Oumra, Yarda, Alaneseh birbiri ardına yıkıldı. Bir başka hıristiyan kasabası Şaraneseh iki saldırıda yağmalandı. Fakat ingilizler bütünüyle savunmadaydılar. Buraya 60 kişilik bir müslüman jandarma birliği gönderilir. Bir tek silah sıkılmaksızın 28 Goyan'lı bu birliği silahsızlandırılıp ve yağmalar. Garnizonun yaptığı ihanetin cezalandırılmasını beklerken yeni ingiliz vali "evlatlarım" diye bağırdı. "kendinizi ölüme atmamakla iyi yaptınız".

Bersere, bir başka hıristiyan köyü yine Goyan'lar tarafından tehdit edildi. Öfkeli köylüler valiye giderek kendilerini korumalarını istediler. Onlara "yapamayacağını" söyledi. Bu durumda Bersere'lilerin kendilerini savunmak için silah istediler. Hiç silahın olmadığı yanıtı verildi. Şüphesiz ingilizler Kürdistan'da sıkıntılıydılar/kararsızdılar. Goyanlar karşısında üzgündüler. Zaho'da kapanmak zorunda kaldılar ve modern savaşın araçlarını burayı savunmak için her tarafta güçlendirdiler. Derin boy siperleri ve uzun bir tahkim hattı şimdilik selameti güvenceye almış durumda. Birlikler şehri boşaltıp yakın tepelerde siperlediler. Toplar, şehre hakim olan şehrin en yüksek tepesine yerleştirildiler. Bu tehlike durumunun -sıkıyönetimin- ilanıydı.

Tarih 22 Nisan; Birden bire alarm verildi. Rekava adındaki şehrin mahallesine bir kürt takımı, geceleyin saldırıyor ve hayvanları götürüyor. Mahalleli hıristiyanlar çetelerden birini öldürüyorlar. İngilizlere gelince; Alarm verildiği anda hendeklerine koşuyor, burada güçlerini yığıyor ve çekinmeden düşman ordusunu bekliyorlar. Fakat Kürt ordusu ing-

ilizleri terörize etmeye kararlı 8-10 kişilik bir çeteydi. İngilizler ise, geceye kadar Kürdistan askeri birliklerini bekliyorlar. Oysa Kürtler görünmüyordu. Bu durumda yiğit Batılılar kahraman bir darbe vurmak gerekliliğine karar verdiler. Ve ölüm ya da zafer üzerine yemin ederler. Hendeklerinden fırlarlar, canlı bir saldırı düzenlerler. Bando savaşa hazırlığı çağırır: Kürdistan baskınına ileri!.. Bayraklar ve sancaklar açmış ingilizler derinliğine ve sıkışık hatlar şeklinde ilerlerler. Ovayı derinliğine ve genişliğine didik didik ederler. Kimse onlara karşı direnemez. 8-10 kişilik yürekli kürtlerimiz ise geceleyin darbelerini çoktan vurmuş ve sığırlarını götürmüşlerdir. İngilizler kamplara zafer içinde geri dönerler. Ancak bir müddet sonra etrafı mitralyözle temizleme zorunluluğu hissederler. Bu anda topların ve mitralyözlerin cehennemi müziği duyuldu. Havan topları öfkeyle kırsal alanı temizliyordu. Darbe başarılı olduğunda (les angleis en furent quittes avec les Kurdes). Her akşam gecenin üçüne kadar canlı top atışları sürmekteydi.

1- Orta cağda Frenklerin İspanya ve Kuzey Afrika müslümanlarına verdikleri ad.

2- Yazar burada Musul alınıncaya kadar savaş boyunca Kürdistan'da fazla bir karışıklığın olmadığını ima etmektedir.

3- İngilizlerin, Arap halkına karşı olan bu tutumu Kürtler tarafından benimsenmemiş ve direnişle karşılaşmıştır. Rahip Paul de BEDAR'ın kürtlerin islam ve ingilizler karşısındaki tavırlarına ilişkin gözlemleri Kürdistan'ın toplumsal yapısından kaynaklanan sosyolojik problemleri içermektedir.

4- Yazar burada savaşın ilk dönemini anlatmaktadır. Oysa Fransız Dışişleri Bakanlığı belgelerinde İngiliz savaş uçaklarının yaptıkları tahribatı bildiren bir dizi rapor vardır.

5- Paul de BEDAR islam'ın bu tehlikeli halini Kürdistan şartlarına dayanarak anlatmaktadır. Yoksa islam Arap dünyası içinde ingilizlerin eline düşmüştür bile. Ancak Kürdistan'da Hıristiyan halka karşı yoğun bir tepki doğmuş, Ermeni halkın bir kısmı Kuzey'e Ermenistan'a kaçmak zorunda kalmıştır. Asur ve Kaldeli'lerin durumu da yine böyledir. Bunda ingiliz politikasının yarattığı güvensizliğin rolü büyüktür. Diğer Arap ülkelerinde dini ayrılıklar pek fazla göze çarpmazken, Kürdistan'da bu ayrılıkların çok keskin olduğu görülür.

6- Birinci paylaşım savaşı sırasında ve sonrasında Fransa Kaldeli'leri ve Asur'luları birinci derecede korumalarına almışlardı. Bir Kürt devleti kurulması fikri Asur ve kaldeli'lerin çıkarlarına uygun düşmediği için Fransa tarafından ilgiyle karşılanmamıştır. İç politikada bu yönde hareket ederken dış politikada tüm ezilen halkların koruyucu pozisyonuna bürünmüştür.

Devam edecek

BASINA AÇIKLAMA

Kuzey Irak'ta Saddam Diktatörlüğü yeni katliamlar yapmakta Kürt halkına yeni soykırım uygulamaktadır.

Kuveyt petrollerini faşist Saddam'ın elinden geri alabilmak için Irak halklarını Saddam'ı devirmeye teşvik eden başta Amerika Birleşik Devletleri ve Müttefikleri batılı ülkeler, işleri bitince bu halkları Saddam canavarı ile başbaşa bıraktılar.

Bundan yararlanan Saddam kendi halklarına her türlü kitlesel kıyım silahları ile saldırmakta, açlığa, hastalığa ve ölüme mahkum etmekte, yenilginin intikamını kendi halklarından almaktadır.

Bugün KÜRT halkına yeni HALEPÇE'LER yaşatılmaktadır.

Ülkemizin siyasi yöneticilerine, insanlarına, insan haklarına duyarlı tüm dünya halklarına sesleniyoruz. Kuzey Irak'taki KATLİAM DURDURULMALIDIR. Buna karşı sessiz kalanlar bunun vebali altından kalkamayacaklardır.

Ortadoğu savaşında Kürtlerin hamiliğiden söz eden Cumhurbaşkanı neden sessiz kalmaktadır?

Kuzey Irak'taki yakınlarımız, akrabalarımız açtır, ilaçsızdır, doktorsuzdur. Bunlara gerekli yardım yapılmalıdır. Halkımız ve bizler bu konuda yardıma hazırız. Kurduğumuz platform bu görevi üstlenmiştir.

Akın akın Kuzey ırak'tan katliamdan kurtulup sınırı geçenler iade edilmemeli, Türkiye'ye gelenlere tüm sınırlar açılmalıdır.

Platformumuz ilk aşamada ilaç ve gıda yardımı başlatacaktır.

Kamuoyunu daha duyarlı kılınması bakımından Diyarbakır'da miting yapma çalışmalarına başlıyacaktır.

Yapacağımız çalışmalarda, başta bölge yöneticilerinden, tüm kurum ve kuruluşlardan, en fazla da cefakar halkımızdan yardım ve destek beklediğimizi, saygıyla kamuoyuna basın yoluyla duyururuz.

4.4.1991

Halkın Emek Partisi
İl.Bşk.
Mustafa Özer
Doğru Yol Partisi
Saffet Çerçi
Refah Partisi
M.Halim Karacan
Sosyalist Parti
M.Halim Mihalioğlu
Anavatan partisi
Sosyal demokrat halkçı Parti
Mer.İlçe Başkanı
Bölge Barosu
Fethi Gümüş
Bölge Tabib Odası
Dr.Mahmut Ortakkaya
İnsan Hakları derneği
Hatip Dicle
TMMOB İL KOOR.Kurulu
Refik Karataç
Esnaf ve Sanatkarlar Derneği Birliği
M.Behlal Yavuz
TES-İŞ 1 Nolu Şube
Ali Öncü
Mimarlar Odası
Ramazan Zeybek
Mak.Mşh.Odası Bşk.
Salih Güneştekin
İnş.Müh.Odası
M.Recep çetin
11.Böl.Ecz.Odası D.Bakır
Filiz Bedirhanoğlu
Belediye İş.Sendikası
Vezir Perişan
Yol-İş Sendikası 1 nolu şb.
Musa Çelik
Petrol-İş Sendikası
Sait Kaya
Mali.Müş.Odası
Mehmet Vural

IRAK HALKLARININ AYAKLANMASIYLA OMUZ OMUZAYIZ

On yıllardır, Irak"ın kanlı diktatörlük yönetimi altında her türlü baskı, işkence ve acıya maruz kalan, haksız kıyım savaşlarına sürüklenen,son körfez kriziyle birlikte emperyalizmin vahşice kıyımına uğrayan yiğit Irak halkları, bu insanlık dışı uygulamalara dur demek, gaspedilen tüm haklarını ve çiğnenen onurunu geri almak, Irak halklarının eşit temelde demokratik iktidarını kurmak umuduyla, arap, kürt ve diğer azınlık ulusların birlikte başlattığı silahlı halk ayaklanmasıyla, Saddam yönetimine karşı giriştiği nihai hesaplaşmasını dikkatle izliyor ve destekliyoruz.

Gittikçe genişleyen halk ayaklanması, özellikle Irak Kürdistan"ında; silahlı halk güçleri önderliğinde büyük başarılar elde ederek zafere doğru ilerlemektedir. Kürdistan"da kazanılan bu başarıların, Irak"ın geneline taşınarak halkların birligi ve iradesi temelinde, Irak diktatörlüne son verebilmesi halkların kendi özqücüne bağlı olmakla birlikte, bölge halklarının devrimcimci güçlerinin ve özellikle parçalanmış Kürdistan halkının birlikte hareket etmesi ve dayanışmasına bağlı olduğunu özellikle vurgulamak istiyoruz .

Kendi özgücüne ve çıkar birligi içinde olduğu dost halkların ve devrimci güçlerinin desteğine dayanmayan bir halk hareketinin başarıya ulaşamıyacagı açıktır. Başta ABD olmak üzere diğer emperyalist güçlerin ve bölgedeki Türkiye gibi diğer işbirlikçi iktidarların ,Saddam,la olan çelişkilerinden dolayı Irak halklarının kurtuluşu yanında yer alabilecelerini düşünmek tarihi bir hata işlemekten başka bir şey olmayacaktır. Bugün, Irak halklarının ayaklanmasına öncülük eden güçlerin,yükselen hareketi halkla içiçe ,halkın güçlerini temel alarak ve dışarıdan yapılacak müdahaleleri boşa çıkaracak bir mücadele çizgisi izleyebilmeleri hareketin nihai başarısı açısından önem taşımaktadır .

ABD ve müttefiklerinin körfez savaşı sonrası kazandıkları zaferle de birlikte, bölgenin siyasi haritasını kendi çıkarlarına göre yeniden çizmeye çalıştığı ,bölge halklarının gelişecek mücadeleleri karşısında yeniden konumlanırken ,Irak halklarının ayaklanmasını halkların kendi iradelerinin çözümü doğrultusunda değil ,ancak kendi çıkarlarına zarar vermeyecek bir altarnatifle şekillendirmeye çalışılacağı unutulmamalıdır. Bugünden bile, Saddam,ın genelde halk ayaklanmasını ,özelde Kürt ulusal direnişini kimyasal silhlarla bastırma vahşetine ses çıkarmayabildiği, (Halepçe,de olduğu gibi) aksine suskun kalarak destekleyebileceğini görebilmek zor değil. Bu bağlamda Irak halk ayaklanması ve öncü güçleriyle birlikte bölgedeki diğer devrimci güçleri bekleyen tehlikeler ciddi bir şekilde dikkate alınmalıdır. Özellikle biz; Türkiye;li ve Kürdistan,lı devrimci güçler,faşist işbirlikçi, TC devletinin Güney Kürdistan"a

yönelik emellerini ve Kürt ulusal kurtuluş mücadelesine düşmanca yaklaşımlarına,da özel dikkat çekmekteyiz.

Bu tehlikelerin bilincinde hareket eden Türkiye"li ve Kuzey Kürdistanlı güçler olarak ,dün emperyalizmin en gelişkin silah teknolojisinin boy hedefi haline gelerek yakılıp yıkılan Irak ve halkının ,bugün aynı şekilde Saddam diktatörünün napalm ve kimyasal silahlarıyla yok edilmek istenmesini şiddetle lanetlerken ,Irak halklarının,kanlı Saddam rejimine karşı sürdürdüğü silahlı halk ayaklanmasının yanında olduğumuzu ilan ediyor ve başta Irak halkı ve devrimci güçleriolmak üzere tüm bölge ,kurtuluş hareketlerini,ABD emperyalizminin bölgedeki askeri ve siyasal varlığına,Saddam diktatörlüğüne ve faşist TC .ve de diğer işbirlikçi gerici devletlerine karşı bağımsızlık demokrasi ve halk iktidarları mücadelesini yükseltmeye çağırıyoruz.

KAHROLSUN IRAK ASKERİ DİKTATÖRLÜĞÜ!

TÜM İŞGALCİ GÜÇLER BÖLGEDEN ÇEKİLMELİDİR!

YAŞASIN IRAK HALKLARININ SİLAHLI AYAKLANMASI!

YAŞASIN ORTADOĞU HALKLARININ BİRLİK VE DAYANIŞMASI!

DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİ

DEVRİMCİ SOL

16 HAZİRAN HAREKETİ

PARTİYA KARKEREN KÜRDİSTAN

TEVGERA SOSYALİST A KÜRDISTANE

ME NEWROZÉ BI ŞAHÎ PÎROZ KIR

Me, TSK û QRK roja 21'ê Adarê ceşna gelê kurd a pîroz, ceşna newrozê li Libnanê pîroz kir. Her wek tê zanin ku leyizên li ser gelê me tê leyiztin. Dijminên kurd û Kurdistanê ku dixwazin gelê me ji holê rakin, di rojekê weha de pîrozkirina newrozê girîgîyêk mezin distîne.

Di newroza libnanê de,zêdeyê 500 kes û nûnerên rêxistinên dost beşdar kirin û bi peyamên pîrozbahîyê û newroza me pîrozkirin. Yên ku peyam(birusk) şandibun ev rêxistinên jêrîn bun; Dev-Sol,TKP-ML,Tevgera 16 Hezîran,Komela xeyrê ya kurd li libnanê,Tevgera Sosyalîst a kurd li libnanê û hwd.û em jî carekê din sipasîya xwe di vir de dişînin ji wan dostan re.

Programa Newrozê bi sirudê Ey Reqîp û bi seknandina deqîqeyek ji bo rêzgirtina şehîdên kurdistanê ve destpêkir.Piştî wê hevalêkî bi navê berpirsîyarîya Rojhilata Navîn ya TSK û qumandarîya herêma libnanê a ORK'yê gotarê kê got:

Di gotarê de li ser van xalan hat sekinandin ;Rewşa kurdistana başur,serxwebuna kurdistanê û lîstika dawîyê ya Ozal li ser kurdan.

Di alîyê din, xasima li ser vê xala han jî hat sekinandin; Pêşbirîna hewrê zekî Adsiz û Urfan Alparslan li ser babetên ku hatîye behskirin.Program bi govendên koma pêşmerge ve kir û stranbêj û helbestvanan bi stranên û helbestên soreşgerî û gelî ve newrozê şa kirin.Şanoya Berxwedana pêşmerge hat pêşkeşkirin.Di dawîyê de bi beşdarî kirina gel ji bo govendê re newroza me kuta bu.

Nuçegîhana Hêvîya Gel

LIBNAN

TARİHİN EN DRAMATİK BİR SÜRECİ: DÜNYANIN GÜZLERİ ÖNÜNDE GÜNEY KÜRDİSTAN HALKI KATEDİLİYOR.

Senar Şahin

Güney Kürdistan halkımız faşist Saddam diktatörlüğü tarafından fosfor ve napalm bombalarıyla, tanklar, toplar, scud füzeleriyle ve diğer kimyasal silahlarla, halikopterlerce, vahşice katlediliyor.

Faşist BAAS rejimi özgürlük isteyen, kendi ulusal demokratik hakları için savaşım veren Kürt halkına karşı bir soykırım harekatı başlattı. Havadan ve karadan topçu ve piyade güçleriyle, Filistin'lilerin ve İran'lı mücahitlerin (Recawi'nin ihanet örgütü) desteğiyle saldıran sömürgeci faşist işgalci BAAS ordusu Kürt köy, kasaba ve şehirlerini yakıp, yıktı. Bu sömürgeci vahşet karşısında peşmergeler kahramanca direnirlerken, aileler, ihtiyar, kadın ve çocuklar zorunlu olarak evini, barkını terkederek dağlara, sınırlara yönelmek mecburiyetinde kaldılar. Halkımız bir kez daha kendi öz toprağında mülteci konuma düşürülerek, sınırda, dağ yamaçlarında açlık ve soğukla başbaşa ölümle pençeleşmektedir. Dağlarda her gün yüzlerce, binlerce kişi (genelikle çocuklar) ölmektedir.

Körfez savaşında emperyalist ordulara karşı varlık gösteremeyen, savaşmayan ve toplu olarak teslim olan faşist BAAS ordusu yenilgisinin intikamını Kürt halkından alıyor. Tüm dünyanın gözleri önünde Güney Kürdistan halkı katlediliyor. ABD ve Batılı emperyalistler, sözde sosyalist ülkeler, Ortadoğu'daki gerici bölge devletleri Güney Kürdistan'da yaşanan bu vahşete seyirci kaldılar. ABD ve Batılı emperyalistler kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda yarım milyonluk Kuveyt'i kurtardılar. 5 milyonluk Kürt halkını da petrol çıkarlarına kurban etmeye kalkıştılar. Savaş boyunca Saddam'ı devirmeyi hedefleyen ABD emperyalizmi savaştan kısa bir sürede galip çıkmasıyla bu sefer Saddam'ı yaşatmaya yöneldi. Çünkü ABD ve yandaşları güçten düşmüş BAAS rejimini demokratik bir yönetime tercih ettiler. Kürtlerin, Şiilerin ve Irak'taki diğer devrimci demokratik muhalefetin yönetimindeki bir Irak'ı ABD istemiyor. ABD kendisine yandaş bir cuntayı işbaşına getirene kadar Saddam'ın ömrünü uzatacaktır.

Küba, Çin ve SSCB'nin BM'deki tavırları ise yüz kızartıcı ve iğrençtir. Bu tavır ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesine ve sosyalizmin ezilen mazlum halkların yanında olması ilkesine terstir.

Faşist Türk sömürgeciliğinin sahte dostluk çehresinin arkasındaki kanlı, katliamcı yüzünü, ve işgalci emellerini de görmek ve teşhir etmek gerekir. Sömürgeci TC'nin Kerkük ve Musul petrollerini elde etmek için oynadığı senaryolarını boşa çıkarmak gerekir.

International Herald Tribune'den

Yazışma Adresi:
Box 34055
100 26 Stockholm/Sweden

Postgiro
Héviya Gel-149796-5
Stockholm/Sweden

Abone şartları:
Bir yıllık-35 DM.
120 isveç Kronu

Författares bokmaskin
Stockholm 1991